

Svatá Anežko Česká, oroduj za nás!

Farní dopis č. 124 – leden 2014

Milí farníci, poutníci a přátelé.

V uplynulém měsíci jsme se připravovali k oslavě Kristova narození. Prožili jsme tak čas očekávání, přípravy a touhy po Jeho příchodu. Před několika dny jsme se dočkali a Kristovo narození oslavili. Jistě ještě vzpomínáme a ve svých srdcích uchováváme krásu těchto prožitých společných chvil. A nyní je Ježíš Kristus zde – stal se člověkem, jedním z nás. Jde s námi tímto životem. Provází každého z nás na naší životní pouti a my mu můžeme plně důvěřovat a v tomto postoji mu také svěřit svůj život. Ve spojení s Kristem a jisti jeho láskou pak můžeme také s jistotou vstoupit do nového roku 2014 na jehož začátku se ocitáme.

Jdeme tak vstříc nejisté budoucnosti, ale jisti Kristovou přítomností, blízkostí a pomocí. Kdy všechna moc, sláva a bohatství tohoto světa jsou věcmi pomíjivými, ale Kristus trvá navěky.

Ve své důvěře a spolehnutí se na Krista se tak můžeme podobat i naší národní světici sv. Anežce České, která jak víme z jejího životopisu, byla dcerou knížete a krále Přemysla Otakara I.. Takové postavení jako královské dcery ji zajišťovalo jistě dobré postavení – bohatství i slávu a to i tehdy pokud by se provdala. Všechny takové snahy jejího otce i jiných ale nakonec vyšly naprázdno a Anežka po odmítnutí všech pozemských nápadníků dala plně své srdce Kristu jako řeholnice v řádu sv. Kláry.

Sv. Anežka tak dokázala odmítnout pomíjivou slávu a bohatství a dala přednost Kristu – Jistotě a Skále pro svůj život i pro život každého, kdo se na Krista zcela spolehne. Jako řeholnice si pak jistě uvědomovala potřebu oběti za hříchy svého rodu. Proto svými modlitbami a obětmi jistě prosila Boha o smilování pro své příbuzné i pro celý náš národ.

Zkusme získat i my podobný postoj ve svém vztahu k politickým představeným našeho národa. Odmítněme pokušení, že to nemá žádný smysl, ale zkusme

pamatovat denně na tento úmysl třeba jen krátkou modlitbou nebo malou obětí. Když nás bude hodně velký počet, potom to bude také hodně velký počet modliteb nebo malých obětí, které se nikdy už nebudou moci ztratit. Tak můžeme každý svým dílem připravovat velkou proměnu myšlení, postojů, chování i životů nejen našich politických představených ale i celého národa. Pevně tomu věřme a vytrvejme.

S přáním pokoje, všeho dobrého a s požehnáním...

P. Stanislav Váša

Něco málo k povzbuzení či zamyšlení:

„Miluji tě, človče!“

Karl Rahner, velký teolog Druhého vatikánského koncilu, popsal tajemství Vánoc takto: „Bůh přišel. Je tady. A proto je všechno jinak, než si myslíme. Čas se změnil z věčného toku v dění, které vede nehlučnou, jednoznačnou cílevědomostí k určitému cíli, ve kterém budeme my a svět stát před odhalenou Boží tváří. Když říkáme: jsou Vánoce, vyjadřujeme tím: Bůh řekl světu své poslední, své nejhlubší, své nejkrásnější slovo ve Slově, které se stalo tělem. Slovo, které se nedá zrušit, protože je to samotný Bůh. A to slovo znamená: Mám tě rád, země, človče.“

Pravda o Vánocích je skryta v nenápadném. Všechno se tu děje velmi lidsky. Bůh se stává člověkem. Stalo se tady neuvěřitelně víc, mnohem víc, než mohou lidské oči vidět. Do tohoto tajemství ale můžeme nahlédnout očima víry. „Oči víry“ vidí: miluji tě, človče!

Příčina naší radosti.

Maria představuje nejčistší obraz stvoření, je Rodičkou Božího Syna. Je nejvzácnějším květem starozákonního lidu, který toužil po přislíbeném Mesiáši, a konečně je také předobrazem i matkou církve.

Její úlohou v dějinách spásy je naslouchat Božímu slovu a poslušně na ně odpovědět. Ono Slovo z ní přijímá tělo, stává se člověkem. Maria je více „uchem“ než „ústý“, ale v pevné naději zpívá v domě své příbuzné Alžběty Magnificat (srov. Lk 1,46-55). Církev jej každý den opakuje, vědoma si Boží milosti a síly.

Její „ano“ Božímu rozhodnutí, její „fiat“ nám umožňuje neopakovatelnou vánoční radost z toho, že matka Božího syna je také naší matkou. Také skrze ni jsme bratry a sestrami Ježíše Krista, proto je Maria příčinou naší radosti.

Prožít opravdové, originální Vánoce znamená prožít je mariánsky. Pod ochranou Bohorodičky vstupujeme také do nového občanského roku.

„Kdo věří, ten se netřese!“

Kdo chce i tento rok žít pro Pána, ten ví, že je pozván k nové spolupráci: hledat a

poznat, co nás v hloubi duše činí radostnými a spokojenými, opustit to, co nás svazuje a dělá závislými a nesvobodnými, rozšiřovat obzor a hledět na svět druhých, zříct se násilí a prostředků nátlaku, darovat lásku a přijmout ji, léčit a ošetřovat, odstraňovat nespravedlnost ve svém okolí – zkrátka žít den za dnem hodnoty, ve kterých můžeme podle Ježíše poznávat příchod Božího království. To se může odehrát jen tehdy, když nový časový úsek nepokládáme za své vlastnictví, ale snažíme se ho žít s Pánem – osobně a ve společenství věřících. Jistě často pocítíme zklamání, že je tolik mrtvého okolo nás i v nás, že se i nový Izrael neustále odklání od věrnosti Božím příslibům, že zrazuje svoje povolání k plnosti života.

Navzdory tomu život se spojení s „Pánem času“ dává perspektivu naděje ve smyslu slov papeže Jana XXIII.: „Kdo věří, ten se netřese!“

Pán času

Čas neběží v kruhu, ani se neopakuje. Ubírá se dopředu, směřuje k věčné budoucnosti. To je největší ze všech mysterií času. Je to tajemství, o kterém mluvili proroci, Kristus i apoštolové. Čas není nesmyslný. Má skrytý smysl – spasení. V každém okamžiku času se rozhoduje o naší věčné budoucnosti.

Když se nacházíme na přelomu roku, je jistě vhodné obrátit se na Pána času modlitbou:

„Abychom si vyprosili pro tento rok ochranu a požehnání, přinášíme tobě, Bohu a Otci, naši modlitbu. Ty jsi narozením svého Syna posvětil také běh našich časů: daruj nám tedy rok milosti a dej, abychom prožili všechny dny ve službě tobě. Naplň zemi plody. Chraň duši a tělo před nemocemi a hříchem. Zañež pokušení, buď vítězem nad zlem, rozkaž hladu a vyžeň z naší země bídu a všeobecnou škodu. O to tě prosíme ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Máme čas?

Při pohledu na uplynulý rok mnozí nařikáme nad rychlostí ubíhajícího času. Celý rok je slyšet: mám čas, ale ještě častěji: nemám čas. Máme čas? Mám auto, knihu, psa, ale můžeme také v tomto smyslu říct: mám čas? Vlastním čas?

Definic času by bylo jistě mnoho, nabízím vám alespoň jednu z nich: Čas je možnost žít život. Když cítíme, jak se na silvestra čas „láme“, bilancujeme, jak jsme šanci žít využili. Co nám přinesl uplynulý rok, co nás v něm postihlo? V čem byl pro nás dobrý a v čem méně? Co pro nás mělo význam?

Čas je dobrodiním, ale i zkouškou. Jeho měřítkem je láska. Protože láska má čas a dává čas. Láska je totiž podstatou Božího času – času Boha, u něhož vlastně tato veličina neexistuje. Láska je plnost Boží vlády. Tím, že ztrácíme čas sněním bez Boha, propadáme nesmyslnému času, protože nežijeme v Božím čase.

Spolupráce s milostí

Nechceme ale být jako věřící snící blázinci. Bůh totiž chce naši spoluúčasť a spolupráci, aby se štěstí, které se přejeme, stalo skutečností. Jak aktuální jsou slova knihy Sirachovcovy: „Synu, važ si času!“ (srov. Sir 4,20).

Spisovatel G. Albanese k tomu dodává: „Nevyužitý čas, který není nabitý myšlenkou, láskou, činností, je už mrtvolou, je mrtvě narozených dítětem, a proto budí odpor. Když ale máš na něco příjemného myslet, někoho milovat, čas nikdy nestačí, minuty letí jedna za druhou, plné hodnot, pro které se vyplatí žít i trpět. Času tedy dáváš trvanlivost ty, ty mu dáváš smysl a hodnotu, oplodňuješ ho a dáváš mu život. Ty ho necháváš plynout, nebo ho necháváš zahnívat. Ty ho můžeš naplnit radostí, nebo otrávit nudou. Podle toho, co do něj vkládáš. A neomylně do něj vkládáš to, co máš ve svém nitru. Vždyť můžeš mít špatný den i pod rozjásaným sluncem, a můžeš mít skvělý den i pod olovenou oblohou. Čas je jako prázdné vědro. Co do něj vložíš, to poneseš.“

Krátké zprávy pro vás:

282. měsíční pouť 1. mariánské soboty se koná 4. 1. 2014

V 15.00 hod. německá mše sv.; v 17.00 hod. poutní mši svatou celebruje P. Tomasz Wascinski, CRR, z Tasovic.

Slavnost Zjevení Páně – Tří králů – neděle 5. 1. 2014

Mše sv. 8.00 Únanov, 9.30 Hluboké Mašůvky. Při bohoslužbách bude svěcení vody, kadidla a křídly

Svátek Křtu Páně – neděle 12. 1. 2014

Mše sv. 8.00 Únanov, 9.30 Hluboké Mašůvky.

283. měsíční pouť 1. mariánské soboty se koná 1. 2. 2014

V 15.00 hod. německá mše svatá; 16.30 novokněžské požehnání, v 17.00 hod. se vydá Jezulátko s procesím cestou do chrámu, kde je spatří Simeon s Annou. Po tomto obřadu začne poutní mše svatá, kterou celebruje P. Petr Václavek, novokněz v Příměticích.

**Adresa: Řím.katol. farnost, 671 52 Hl. Mašůvky, CZ,
tel. číslo: 533 534 944**

Mít v srdci touhu žít s Kristem a pro Něho.

Farní dopis č. 125 – únor 2014

Milí farníci, poutníci a přátelé.

Opět uběhl kalendářní měsíc a je zde zase příležitost napsat pár řádků. Zima nám pomalu plyne, ale když se podíváme z okna tak tomu, že prožíváme zimní období roku zatím vůbec nic nenasvědčuje. Není totiž žádný sníh a to je jistě pro mnohé z nás, myslím aspoň pro děti, velká škoda. Nemohou si totiž na blátě užít žádných zimních radovánek jako je lyžování, bruslení, koulování a jiné další.

A jak nám tak čas plyne, tak už jsme opět v blízkosti svátku Uvedení Páně do chrámu, který nám připomíná, jak Panna Maria a svatý Josef přinesli malého Ježíše do chrámu v Jeruzalémě, aby ho zde „představili“ Pánu, jak nařizoval Mojžíšův zákon a aby zde také za svého prvorozeného syna podali výkupnou oběť. Hned vzápětí se Panna Maria a sv. Josef setkávají se Simeonem a Annou, kteří v dítěti Ježíši z vnuknutí Ducha svatého poznávají Božího Syna. Tak Bůh ukazuje svoji věrnost danému příslibu pro celý izraelský národ a zároveň i příslibu danému těmto dvěma starým lidem, že slíbeného Vykupitele uvidí dříve než zemřou. Takto Bůh plní své slovo a svého Syna představuje a ukazuje těm, kteří mnoho toužili a čekali a byli ochotni jej přijmout do svých srdcí. Po pastýřích v Betlémské jeskyni tak Simeon a Anna byli dalšími lidmi, kteří v dítěti Ježíšovi poznávají Vykupitele a Mesiáše.

Takovou otevřenost, touhu po Kristu i ochotu jej přijmout, jakou vidíme u prostých pastýřů nebo Simeona a Anny, kéž bychom měli i my. I když uplynulo od této události více než 2000 let, kéž bychom po Kristu toužili stejně jako oni. Mít v srdci touhu žít s Kristem a pro Něho. Myslím, že by tato touha nám všem pak mnoho pomohla i na cestě našeho opravdového obrácení. S důvěrou o tuto velikou touhu prosme Boha a vyprošujme si ji i navzájem jeden druhému.

V této snaze a úsilí pak nezapomeňme také na Pannu Marii a její mocnou přímluvu. To nám ukazuje i životní mnohonásobná zkušenost sv. Klementa Maria Hofbauera, rodáka z nedalekých Tasovic, ale také velkého apoštola Varšavy a Vídně. Zkušenost tohoto světce, ukazuje, jak obrácení mnohých docílil

prostřednictvím růžence. V rukou nosil malý růženec, který měl od papeže Pia VII. a když jej jednou ztratil, byl z toho velmi smutný. Ale našla ho jedna sestra a on jí s radostí řekl: "Pomohla jste mi v obrácení hříšníků, protože pokaždé, když jsem se pomodlil růženec za některého hříšníka, dosáhl jsem jeho obrácení." Také kajícíky prosil, aby mu pomáhali obracet hříšníky modlitbou mnoha růženců. Ujistoval, že růžencem vždy dosáhl požadovaného obrácení i když se jednalo o hříšníky, kteří se vyhýbali svátostem třicet nebo čtyřicet let. A jeho tvář vždy zazářila, když mohl říci, že mu Pán dal další duši prostřednictvím růžence. Svými slovy také nabádal k vytrvalosti a dodával: "Viděl jsem mnohé bezbožníky umírat svatě a viděl jsem mnohé, kteří se zdáli být svatí, a zemřeli jako bezbožníci." Také doporučoval mluvit spíš s Bohem o hříšníku, než s ním o Bohu.

Čerpejme z této bohaté duchovní zkušenosti sv. Klementa povzbuzení i poučení pro svůj život z víry a neztrácejme odvahu, důvěru i vytrvalost.

„*Svatý Klemente Maria Hofbauere, oroduj za nás!*“

S přáním pokoje a s požehnáním...

P. Stanislav Váša

Modlitba sv. Klementa M. Hofbauera o dokonalost:

Ježíši, Tvé nejlaskavější srdce neodmítá ani největšího hříšníka, když se na ně obrátí. Proto Tě prosím, dej mně a všem kajícím hříšníkům srdce tiché, které miluje život skrytý a nehledá oblibu u lidí a nechce se mstít; srdce trpělivé, které umí snášet i největší životní těžkosti; srdce pokojné, které s bližním i se sebou samým žije v míru, srdce nezištné, spokojené s tím, co má.

Dej mi srdce, které miluje modlitbu; srdce, které touží jen po tom, aby Bůh byl ode všech tvorů poznáván a milován, srdce, které se rmoutí jen nad hříchem a nemá jiné přání, než aby podporovalo čest Boží a spásu bližního.

Dej mi srdce čisté, které ve všem hledá Boha a jen jemu se chce líbit; srdce vděčné, které se ničeho neleká, nýbrž všechna protivenství snáší z lásky k Bohu; srdce štědré k chudým a útrpné k duším v očistci.

Dej mi srdce vyrovnané, jehož radost i smutek, náklonnost i obtíže s bližními, a vůbec všechna hnutí se řídí vůlí Boží. Amen.

Něco málo k povzbuzení či zamyšlení:

Co je růženec?

Je to především krátký životopis Ježíše Krista. Má čtyři díly.

V prvním díle se vypravují radostné události jeho života. Uvažujeme o jeho dětství. V prvním tajemství zní hlas anděla; v druhém Matka radostně zpívá Magnificat – Velebí má duše Hospodina; ve třetím zaznívá zpěv andělský; ve čtvrtém stařec Simeon pronáší píseň díky za vykoupení lidstva; v pátém učení mužové se sklánějí před betlémským Dítětem.

Ve druhém díle provázíme Ježíše při jeho veřejném působení. Nejdříve jsme svědky okamžiku, kdy je pokřtěn v řece Jordánu; potom jak činí první zázrak v Káně Galilejské; jak hlásá evangelium a vybízí k pokání; dále jeho proměnění na hoře; a nakonec i okamžiku ustanovení Eucharistie.

Ve třetím díle vidíme již Muže bolesti, jak trpí pro spásu světa. Jak prožívá smrtelnou úzkost na Olivové hoře; jak je bičován na nádvoří vladařova domu; jak potom jeho královskou hlavu ověnčili trním; jak nese svůj kříž a jak na něm umírá, rozpjat mezi nebe a zemí.

Díl čtvrtý vypráví o Ježíšově slávě. Jako vítěz nad smrtí vychází ze svého hrobu živý; vystupuje na nebesa, aby i jako člověk panoval všem na nebi i na zemi; sesílá Církvě Ducha pravdy a síly, Ducha Utěšitele; křísí svou Matku, aby nebylo vydáno hnilobě tělo, z něhož se narodil; a tu, která spolu s ním trpěla, činí královnou andělů a všech svatých.

Růženec – jak krátká a obsažná modlitební kniha!

Výroky svatých o růženci

„Nejsvětější Panna dala růženci takovou sílu, že není žádný hmotný, duchovní, národní nebo mezinárodní problém, který by nemohl být vyřešen růžencem a naší obětí.“
(Sestra Lucie ve Fatimě)

Do zlaté knihy dobrodinců lidstva se zapíšeme každodenní modlitbou růžence ve spojení se Svatým Otcem. Svět bude tím lepší a bratrštější, čím více se přiblíží k Bohu. K tomu nás vybízí Neposkvrněná v Lurdech i Fatimě.

„Modlitba sv. růžence s rozjímáním o jeho tajemstvích:

1. pomáhá nám dokonaleji poznat Ježíše Krista.
2. očišťuje nás od hříchu
3. pomáhá nám zvítězit nad všemi našimi nepřáteli.
4. ulehčuje nám ctnostně žít.
5. obohacuje nás milostmi a zásluhami.
6. poskytuje nám prostředky, abychom mohli dávat Bohu i lidem, co jim náleží.“
(sv. Alfons z Liguori)

„Pravými středisky světových dějin a dějin spásy nejsou pracoviště a výkonná střediska politiky a ekonomie, finanční a světské moci. Opravdové opěrné body dějin je třeba hledat na tichých místech, kde se lidé modlí. Zde se mimořádným způsobem uskutečňuje plné setkání pozemského světa s nadpřirozených, putující Církvě na zemi s věčnou a vítěznou Církví v nebi. Zde se pro život a smrt děje něco většího a významnějšího než ve velkoměstech, kde se domnívají, že mají v rukou puls časů a že řídí kormidlo dějin.

Panna Maria se neuzavřela do sebe, neodmítla andělovo poselství, otevřela se

Bohu a přijala jeho volání. Následujme Pannu Marii v její odvaze otevřít se s láskou Bohu i bližním.“
(Jan Pavel II)

Potřebujeme růženec

Skličující události našich dnů těžce doléhají na každého z nás. Náš vlastní osud i osudy blízkých lidí ovlivňují naše myšlení a jednání.

V náboženském ohledu se s tím lidé vypořádávají různě. Někteří ztrácejí víru v Boha, protože nedovedou spojit Boží prozřetelnost a dobrotu s tím, co kolem sebe vidí.

Druzí jednájí zcela opačným způsobem a otřesné události současného světa je přivádějí k úvahám o věčnosti. Cítí, že člověk nemá sílu, aby zvládal věci a události a že musíme hledat přispění Boží. Proto touží po místě klidu, kde by v mlčení zesílil jejich duch a oni se pak mohli vrátit k svým každodenním úkolům. Cítí potřebu modlitby a usebranosti, která osvěží vyčerpaného ducha. Modlitba růžence je pro ně tou nejvhodnější formou modlitby.

Kdo se důvěrně seznámil s růžencem, ten v něm našel tichou, skrytou krajinu, do které může kdykoli vstoupit a v ní prodlévat. Nalezl kapličku, jejíž dveře jsou stále otevřeny a do níž každou chvíli může vejít.

Krátké zprávy pro vás:

283. měsíční pout' 1. mariánské soboty se koná 1. 2. 2014

V 15.00 hod. německá mše svatá; 16.30 novokněžské požehnání, v 17.00 hod. se vydá Jezulátko s procesím cestou do chrámu, kde je spatří Simeon s Annou. Po tomto obřadu začne poutní mše svatá, kterou celebruje P. Petr Václavek, novokněz v Příměticích.

Neděle 2. února 2014 - Svátek Uvedení Páně do chrámu

Mše sv. v Únanově v 8.00 hodin. V Hlubokých Mašůvkách mše sv. v 9.30 hodin. Po obou mších sv. bude také udělováno svatoblažské požehnání.

V Únanově bude udělováno svatoblažské požehnání ještě v pondělí 3. února po dětské mši svaté.

284. měsíční pout' 1. mariánské soboty se koná 1. března 2014

V 15.00 hod. německá mše svatá; 16.30 novokněžské požehnání a v 17.00 hod. mše sv., kterou celebruje P. Vojtěch Loub, novokněz z Brna.

Celodenní výstava NSO v Únanově – 2. března 2014

Bude od 9.00-16.00 hodin. V 16.00 bude společné zakončení a Te Deum.

Adresa: Řím.katol. farnost, 671 52 Hl. Mašůvky, CZ,

tel. číslo: 533 534 944
„Svatý Vojtěchu, oroduj za nás!“

Farní dopis č. 126 – březen 2014

Milí farníci, poutníci a přátelé.

Prožíváme ještě několik posledních dní uplynulého kalendářního měsíce a pomalu vstupujeme do nového. Možná se už díváme vpřed a připravujeme se na to, co nás čeká, anebo se ještě ohlížíme zpět za tím, co jsme už prožili. Takto často uvažujeme, plánujeme či hodnotíme události ve svém osobním životě ale také i v životě celé společnosti. Můžeme se tak podobně dívat i na Olympijské hry, které v uplynulém měsíci proběhly. Všichni víme, že se jedná o velký „sportovní svátek“, kde soutěží mnoho sportovců z celého světa. Kdy se každý jednotlivec pečlivě připravuje, trénuje a dělá vše pro to, aby ve své sportovní kategorii podal co nejlepší výkon, dosáhl co nejlepšího výsledku a pokud možno zvítězil.

Tak jsme měli skutečně možnost vidět celou řadu vynikajících sportovních výkonů, které můžeme obdivovat a také žasnout nad tím, čeho je člověk schopen. Tak můžeme být těmito vysokými sportovními výkony zároveň povzbuzeni k podobným „výkonům“ i v oblasti našeho duchovního života a svého osobního vztahu k Bohu i bližním.

Jedno z mnoha takových povzbuzení můžeme najít v 1. listě Timotejovi, kde sv. Pavel Timoteje povzbuzuje: „Boží muži, usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost. Dobře bojuj pro víru, zmocni se věčného života. K němu jsi byl povolán, a proto jsi složil před mnoha svědky slavnostní vyznání. Před Bohem, který všemu dává život, a před Kristem Ježíšem, který před Ponciem Pilátem vydal slavnostní svědectví, ti nařizují: Uchovej nauku bez poskvrny a bez úhony až do slavného příchodu našeho Pána Ježíše Krista“ (srov. 1. Tim 6,11-14).

Můžeme snad říci, že podle těchto slov Písma svatého prožil svůj život i náš národní patron sv. Vojtěch, který při hlásání Kristova evangelia našim

předkům z jeho pravdivosti neuhnul ani krok nalevo ani napravo. Svatý Vojtěch tak byl věrný pravdě jako skutečný Kristův bojovník i přesto, že mu tato věrnost opakovaně přinášela odmítání či nejrůznější těžkosti a utrpení. Podrobný životopis nám pak ukazuje, že se sv. Vojtěch nikdy nevzdal pravdy a své věrnosti Kristu i jeho Církvi. Kéž bychom se ani my podle příkladu jeho života Krista a pravdy, kterou Církev hlásá nikdy nevzdali.

Žijeme totiž ve společnosti, která na Boha zapomíná a stále více se od něho vzdaluje. Proto naléhavě prosme o postoj pokory a upřímnosti před Bohem ale také o postoj otevřenosti a ochoty slyšet a jednat podle jeho přání a vůle. Jedině postoj hluboké pokory nás totiž může zachránit a přivést zpět k Bohu k jeho Církvi i k sobě navzájem.

„Svatý Vojtěchu, oroduj za nás!“

S požehnáním...

P. Stanislav Váša

Několik textů k povzbuzení či zamyšlení:

Věřím nikoli obrazně, nýbrž doslovně, že kvůli dvěma lidem může Bůh stvořit celý tento vesmír a že láska pomine tak že jej může srolovat jako plány, pozhasínat hvězdy a jít domů, neboť důvodem stvoření je láska. Život každého má nekonečnou hodnotu. Vesmír byl stvořen kvůli mně. Vesmír byl stvořen kvůli Tobě. Vesmír byl stvořen kvůli každému z jednotlivých lidí, kvůli každému občanu této planety jednotlivě, a když nebudeme milovat, důvod jeho existence pomine. Z kazatelen slycháváme, jak život člověka má nekonečnou hodnotu, ale kdybychom to domysleli, začali bychom si snad vážit sami sebe, svého času a své lásky.

Dobré skutky nemáme činit proto, aby si nás druzí všimli ani z důvodu skryté evangelizace, ani z jiného důvodu. Dobro se má dělat, protože je dobré, jen tak, pro radost květinám a motýlům. Vysvětlením lásky je láska. Dobro má být vykonáno pro dobro samotné.

Narození dítěte z Panny chápeme jako zázrak, ale narození dítěte ze dvou rodičů je podobný zázrak, jen jsme mu uvyklejší. To, že jsem se kdysi já sám narodil, je nepochopitelná událost. To, že se seskládají atomy dvou těl a vznikne bytost, která jednou bude mnohem citlivější nebo moudřejší než my, by nás mělo naplnit pocitem závratí nekonečna. To, že se jednou setkal muž se ženou a vznikli jsme, je zázrak podobný narození Ježíše Krista. Ježíšovo rozdávání z koše, kam bylo vloženo pět chlebů, jak aby nasýtil celý zástup, chápe starověký evangelista jako zázrak. My vložíme zrno pšenice kousek pod povrch země – a země vyprýští cosi, co samo od sebe natočí své kolektory ke světlu a co dá nakonec mnoho zrn.

Co je větší zázrak – jednorázové nasycení pěti tisíců, nebo klas pšenice ze země? Nasycení zástupů a naše zítřejší snídaně je stejný zázrak. To, že věci poslouchají fyzikální zákony, je stejně zázračné jako porušení těchto zákonů.

Svatý Jan od Kříže mluví o tom, že na konci našeho života se nás Bůh bude ptát na lásku. Tedy ne na to, co jsme postavili nebo vykonali, ale, mohu-li to tak říct, s jakým srdcem jsme to vše konali. Podobně sv. Terezie z Lisieux píše, že láska je to jediné, co jsme schopni přenést ze světa zde do světa tam, do věčnosti. Vše, co jsme získali nebo vybudovali, zde na Zemi necháme – s jedinou výjimkou, a tou je láska. Zde za Zemi tak získáváme bohatství, které je nezničitelné, na něž nedosáhne a které nerozbije ani nemoc, ani nenávist, ani zášť válek, nic z tohoto světa věcí. Láska je poklad v nebi, kde jej rez a mol nekazí, zloději nevykopávají a nekradou. Básník Francois Cheng to vyslovuje v nádherném verši: „Milovat – to je říci: Ty nezemřeš!“

Lásku je možno chápat jako Boží dar člověku, jako plamen, který spaluje to sebestředné v nás, který způsobí, že na chvíli vidíme věci s čistým srdcem, a přinutí nás, abychom alespoň na chvíli nemysleli na sebe. Je tomu podobně jako s vírou. Mohu se léta modlit, vysluhovat svátosti, slavit mši svatou, účastnit se modlitebních společenství, mluvit s moudrými lidmi, organizovat zbožné zájezdy a ministrantské turnaje v kopané. Pak, v jedné chvíli jako bych se zábleskem podíval za závěs na druhou stranu věcí: Takové to tedy je, Bůh existuje. Vnější život se nezmění, znovu zde budou modlitby, vysluhování svátostí a zájezdy. Jenomže něco se změnilo.

Kristus velmi opatrně stojí u dveří a klepe. Nepřikazuje, zve, je tichý a pokorného srdce. V hluku světa je obtížné to tiché klepání slyšet. Boží hlas je téměř mlčení. Bůh mluví velmi tiše, jednou, dvakrát – a pak už ne. Čím je duše člověka probuzenější, tím je tišší.

Krátké zprávy pro vás:

284. měsíční pout' 1. mariánské soboty se koná 1. března 2014

V 15.00 hod. německá mše svatá; 16.30 novokněžské požehnání a v 17.00 hod. mše sv., kterou celebruje P. Vojtěch Loub, novokněz z Brna.

Jednodenní postní duchovní obnova u sv. Mikuláše ve Znojmě 2014

sobota 15. 3. pro mládež – P. Jiří Jeniš, sobota 22.3. pro muže – P. Vladimír Záleský, 29. 3. pro ženy – P. Josef Novotný. Vždy od 9.00-17.00 hodin. Je třeba se nahlásit dopředu – tel. 515 224 694

Popeleční středa – 5. března – den přísného postu

V Únanově mše sv. bude v 17.00 hodin a v Hl. Mašůvkách v 18.15 hodin.

Při obou mších sv. bude udělován popelec.

Popeleční středa – 5. března – ve Znojmě v 19.30 křížová cesta městem – Z Mariánského náměstí ke kostelu sv. Mikuláše.

Celodenní výstav NSO v Únanově–POZOR ZMĚNA–9. března 2014

Bude od 9.00-16.00 hodin. V 16.00 bude společné zakončení a Te Deum.

Pekařská pout' u sv. Klementa v Tasovicích – 15. března

Poutní mše sv. bude v 16.00 hodin.

Slavnost sv. Josefa – středa 19. března

V Únanově bude mše sv. v 17.00 hodin, v Hl. Mašůvkách v 18.15 hodin.

Beseda o životě křesťanů v Tanzánii – 23. března

Beseda se Z. Součkovou o misiích v Tanzánii bude v Únanově v neděli 23. března v 16.00 hodin.

Slavnost Zvěstování Páně

V Únanově mše sv. už v předvečer slavnosti v pondělí 24. března v 17.00 hodin, v Hl. Mašůvkách 25. března v 18.00 hodin.

Slavnost Zvěstování Páně – 25. března – 100. výročí narození Matky

Vojtěchy – v 17.00 hodin mše sv. na Hradišti, po mši sv. pobožnost u jejího hrobu

Změna času – 30. března začíná letní čas

285. měsíční pout' 1. mariánské soboty se koná 5. dubna 2014

V 15.00 hod. německá mše svatá; 17.30 novokněžské požehnání a v 18.00 hod. mše sv., kterou celebruje P. Jiří Polach, novokněž v Měříně.

Přednáška o osudu sv. Sedmipocetníků – žáků sv. CM v Makedonii

Přednáška Ondřeje Lazárka bude v neděli 6. dubna v 16.00 hodin na faře u sv. Mikuláše ve Znojmě.

**Adresa: Řím.katol. farnost, 671 52 Hl. Mašůvky, CZ,
tel. číslo: 533 534 944**

Mučedník věrnosti a mlčenlivosti.

Farní dopis č. 127 – duben 2014

Milí farníci, poutníci a přátelé.

V uplynulém měsíci březnu a také nyní prožíváme dobu postní. Je to čas k zamyšlení se nad svým životem a nad jeho dalším směřováním. Máme tak možnost mnohá svá rozhodnutí přehodnotit a pokud je třeba, také je i změnit. Doba postní svojí výzvou k obrácení a k novému zaměření se na Krista k tomu přímo vybízí. Je to tedy období ve kterém by nemělo chybět ztišení nebo dokonce mlčení ve kterém dokážeme lépe zaslechnout Boží hlas. Takové mlčení se pak stává velmi požehnanou chvílí a okamžikem.

Že je mlčenlivost velikou ctností a milostí nám ukazují také dva svatí a patronové našeho národa. Jsou jimi sv. Jan Nepomucký a sv. Jan Sarkander. Oba pro svoji mlčenlivost a věrnost zpovědnímu tajemství zemřeli mučednickou smrtí. Na prostranství před naším poutním kostelem Panny Marie máme však pouze sochu sv. Jana Nepomuckého.

Sv. Jan Nepomucký se narodil kolem roku 1345 v Pomuku nedaleko Plzně. Po studiích zastává úřad veřejného notáře u tehdejšího pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna. V roce 1380 sv. Jan Nepomucký přijímá kněžské svěcení. Po několika letech v roce 1389 je pak Jan Nepomucký arcibiskupem Janem z Jenštejna jmenován generálním vikářem. Tak se stává jedním z nejbližších „spolupracovníků“ arcibiskupa ale zároveň mu tímto okamžikem začíná jeho životní křížová cesta zakončená smrtí.

Bylo to totiž období, kdy rostlo napětí mezi králem a arcibiskupem. Vše vyvrcholilo poté, co se král Václav rozhodl omezit moc Jana z Jenštejna zřízením nového biskupství v Kladrubech, kdy by novým biskupem na tomto místě byl králův prelát jemu vyhovující. Nejprve chtěl král v tomto městě po smrti staříckého opata Racka zrušit benediktinský klášter a poté

zde založit nové biskupství. Když však počátkem roku 1393 opat zemřel, král Václav, užívaje si se svými milci kratochvíle na hradě Žebráku, se o tom nedozvěděl. Mniši si pospíšili se zvolením nového opata Olena a arcibiskup ohlásil lhůtu ke vznesení možných námitek. Ve vymezené době žádné podány nebyly a tak už 10.3. za přítomnosti svědků generální vikář Jan ve své kanceláři na arcibiskupském dvoře volbu potvrdil a tím byl zmařen plán krále.

Další události pak nenechaly na sebe dlouho čekat. Král byl rozrušen a nechal zatknout všechny nejbližší spolupracovníky arcibiskupa včetně Jana Nepomuckého. Ti byli nejprve mučeni, ale nakonec kromě Jana všichni propuštěni. Zuřící král se pak soustředil na mučení Jana, kterému osobně loučí propálil bok. Od Jana se chtěl dozvědět více věcí, mimo jiné se traduje, že i to, z čeho se královna Žofie u něj zpovídala. Jan však dokázal mlčet až do smrti. Tak svojí věrností a mlčenlivostí získal korunu mučednické slávy.

Učme se i my mlčet tam, kde mluvit nemusíme. A učme se také mlčet, abychom dokázali správně mluvit, protože jen z mlčení může vytrysknout dobré a správné slovo. Slovo, které může posílit víru a důvěru druhého člověka nebo povzbudit a dodat útěchu všude tam, kde je třeba.

„Svatý Jene Nepomucký, oroduj za nás!“

S požehnáním pro všechny...

P. Stanislav Váša

Několik textů k povzbuzení či zamyšlení:

Pouť nutně symbolizuje poutníkovi jeho vlastní život. Život je cesta, která má končit v Bohu. Každá zbožná pouť i každý život má končit u Boha v kostele u svatostánku. A naopak: na příběhu marnotratného syna vidíme, že hřích je cesta vedoucí pryč od Boha. Je pak jedno, kam člověk jde, neboť pokud jdeme od Boha, všechny směry jsou špatně.

Otázku „kdyby byl Bůh, proč je na světě tolik zla?“ je možné otočit: „jestli Bůh není, proč je na světě tolik dobra?“ Není potřeba vysvětlit existenci zla, to, co je nevysvětlitelné, je dobro.

Bůh se ostýchá před naší svobodou. Nediktuje, nabízí. Modlitba je pak pozvání Boha do mých problémů a starostí. Pokud to neudělám, Bůh s úctou zůstane venku.

Ježíš říká: „Já jsem světlo světa,“ ovšem zároveň připomíná učedníkům: „Vy jste světlo světa.“ Se svícemi v rukou proto na Bílou sobotu od velikonočního

paškálu znovu zapalujeme světlo v nás.

Krátké zprávy pro vás:

285. měsíční pout' 1. mariánské soboty se koná 5. dubna 2014

V 15.00 hod. německá mše svatá; 17.30 novokněžské požehnání a v 18.00 hod. mše sv., kterou celebruje P. Jiří Polach, novokněz v Měříně.

Přednáška o osudu sv. Sedmipočetníků – žáků sv. CM v Makedonii

Přednáška Ondřeje Lazárka bude v neděli 6. dubna v 16.00 hodin na faře u sv. Mikuláše ve Znojmě.

Křížové cesty na Kalvárii v Hl. Mašůvkách

V neděli 6. dubna a 13. dubna, obě začínají ve 14.00 hodin u kostela. Na Velký pátek 18. dubna – začátek v 15.00 hodin u kostela.

Křížová cesta z Granic na Hradiště ve Znojmě

Květná neděle 13. dubna ve 14.30 hod., Velký pátek 18. dubna ve 21.00 hodin.

Květná neděle – 13. dubna

V Únanově mše sv. v 8.00 hod., v Hl. Mašůvkách v 9.30 hod., začátek z kaple sv. Anny. V Plavči mše sv. v 11.15 hod. Při každé mši sv. žehnání ratolestí.

Příležitost ke sv. zpovědi před Velikonocemi

V Hl. Mašůvkách – pátek 11. dubna od 17.00 – 18.00 hodin, v Únanově v neděli 13. dubna od 16.00 – 18.00 hodin, přijedou cizí zpovědníci.

Velikonoční svátky

Zelený čtvrtek – 17. dubna

V 9.00 missa chrismatis Brno-katedrála.

Hl. Mašůvky mše sv. v 16.30 hod. společně s hrkači, ve 20.00 hod. adorace v Getsemanech. **Únanov mše sv. v 18.00 hod.** společně s hrkači, po mši sv. krátká společná adorace v Getsemanech.

Obřady ve Znojmě – u sv. Mikuláše v 16.00 hod., u sv. Kříže v 18.00 hod.

Velký pátek – 18. dubna – den přísného postu.

Hl. Mašůvky – od 8.00 - 16.30 hod. adorace v Getsemanech. V 15.00 hod. křížová cesta na Kalvárii. **Velkopáteční obřady v 16.30 hodin,**

Únanov – adorace v Getsemanech od 8.00 – 17.30 hod., v 17.30 hod. křížová cesta, **velkopáteční obřady v 18.00 hodin.**

Obřady ve Znojmě – u sv. Mikuláše v 16.00 hod., u sv. Kříže v 18.00 hod.

Bílá sobota – 19. dubna

Hl. Mašůvky - adorace v Getsemanech od 8.00-16.00 hod., **Velikonoční vigilie v 18.00 hodin**, v **Únanově** – adorace v Getsemanech od 8.00 – 19.30 hod., v 19.30 křížová cesta, **Velikonoční vigilie ve 20.00 hodin**.

Obřady ve Znojmě – u sv. Mikuláše v 18.00 hod., u sv. Kříže v 20.00 hod.

Boží Hod Velikonoční – neděle 20. dubna 2014

Únanov – mše sv. v 8.00 hod. s žehnáním pokrmů. Ve 14.30 hod. Te Deum.

Hl. Mašůvky – mše sv. 9.30 s žehnáním pokrmů a Te Deum. **Plaveč** – 11.15 hod. s žehnáním pokrmů.

Obřady ve Znojmě – u sv. Mikuláše v 10.00 hod. - přímý přenos mše sv. na ČT2

Pondělí Velikonoční – 21. dubna 2014

Únanov – mše sv. v 8.00 hodin, **Hl. Mašůvky** – mše sv. v 9.30 hodin.

Film – Poslední vrchol v kině Svět – Znojmo

sobota 26. 4. v 17.00 hod. neděle 27.4. v 16.00 a 18.00 hod. pondělí 28. 4. v 19.00 hod.

Režisér filmu J. M. Cotelo říká: „Poslední vrchol se dotkl srdcí mnoha lidí a některým z nich zasáhl do života. Znáám už čtyřicet mladých mužů, které náš film přivedl na myšlenku stát se knězem – a nyní studují v semináři. Jeden divák na naší webovou stránku napsal: „Včera jsem viděl váš film a hned poté jsem šel za svým otcem, kterého jsem šestnáct let neviděl, a objal jsem ho.“ Takovou změnu nemůžeme racionálně popsat nebo změřit. Jde o vnitřní proměnu člověka.

286. měsíční pout' 1. mariánské soboty se koná 3. 5. 2013

V 15.00 hod. německá mše svatá; 17.30 novokněžské požehnání a v 18.00 hod. mše sv., kterou celebruje P. Michal Cvingraf, novokněz v Tišnově.

Hasičskou pout' – neděle 4. 5. 2014, v 9.30 hod. mše svatá v poutním kostele v Hl. Mašůvkách, po mši svaté průvod k soše sv. Floriána.

Jednodenní pěší pout' ze Znojma do Tří Dubů v Rakousku (40 km).

Vychází se v 6.30 hod. od sv. Mikuláše ve Znojmě, Mše sv. bude u Tří Dubů po 18.00 hod. Cestu zpět si poutníci zajišťují sami.

Oslava svátku maminek – neděle 11. 5. 2014

K této příležitosti hraje hudební uskupení **TRIO z Brna v Únanově v 15.00 hod.** v kostele sv. Prokopa. V **Hl. Mašůvkách v 17.00 hod.** v kostele Navštívení Panny Marie.

Adresa: Řím.katol. farnost, 671 52 Hl. Mašůvky, CZ,
tel. číslo: 533 534 944

„Žij tak, aby ses stal svatým!“

Farní dopis č. 128 – květen 2014

Milí farníci, poutníci a přátelé.

Vstupujeme do nového měsíce května, který je už od nepaměti chápán jako mariánský měsíc. Měsíc ve kterém se můžeme snažit více přiblížit Panně Marii. Rozjímat o jejích ctnostech nebo životě a také z jejího příkladu se pokusit něco převzít do života vlastního.

Shodou okolností máme možnost v tomto měsíci si také připomínat památku sv. Iva Hélory, který je světcem možná pro někoho méně známým. Sv. Ivo se narodil 17.10. 1253 v Minihiy-Tréguieru ve Francii z urozeného rodu. Byla to zvláště matka, která ho vedla k ctnostnému životu a její slova: „Buď živ tak, aby ses stal svatým!“ měl za své heslo po celý život. Po všech studiích byl vysvěcen na kněze, zároveň se rozhodl k asketickému způsobu života a byl také ustanoven správcem či oficiálem diecézního soudu. Působil jako soudce, obhájce, zástupce a prostředník v různých případech i občanského života. Vystupoval spravedlivě, ale první jeho snahou bývalo usmíření znesvářených stran. Nejprve se snažil každý spor urovnat po dobrém. Autoritativní byl až nakonec, zároveň byl vždy nestranný a nabízené dary a úplatky zásadně odmítal. Předně se ujímal nevinně pronásledovaných a opuštěných, kterým bohatí a mocní ubližovali. Chudí a zejména sirotci se k němu utíkali jako k otci. Prostí lidé jej milovali, jen násilníci a podvodníci ho neměli v lásce. Při každém vynášení rozsudku cítil smutek až úzkost, protože měl na mysli budoucí Boží soud. Jako soudce měl na paměti, že vystupuje na místě nejvyššího spravedlivého Boha, kterému jedinému přísluší soud a podle toho, jak sám soudí druhé, bude jednou souzen i Bohem.

Tak vidíme, že právě tato myšlenka na Boží soud sv. Iva posilovala v dobrém a zároveň chránila před každým hříchem a pokušením. Z jeho životopisu pak poznáváme, že byl nejpřísnějším soudcem sám k sobě, kdežto v chudém a potřebném se snažil být velmi milosrdným. Tak sv. Ivo učí i nás milosrdnému pohledu na své bližní v jejich projevu, jednání i jejich celém životě. O stejný postoj vůči bližním pak usilujme i my nejen v tomto měsíci ale i nadále v celém svém dalším životě.

Svatý Ivo, oroduj za nás!

S požehnáním...

P. Stanislav Váša

Několik textů k povzbuzení či zamyšlení:

Královův šašek

V královských službách u dvora byl šašek-blázen. Jeho úkolem bylo krále bavit různými převleky a žertíky. Jednou se král na šaška kvůli nemístným žertům rozzlobil a dal mu do ruky větev jako žezlo se slovy: „Vezmi si to, bude to tvé žezlo a budeš ho nosit, dokud nenalezneš většího blázna, než jsi ty. Pak mu ho můžeš darovat.“ Za několik let král těžce onemocněl. Cítil, že smrt se už blíží, a tak si zavolal šaška, kterého měl ve skutečnosti velmi rád. Řekl mu: „Odcházím na dlouhou cestu.“ Šašek na to: „Kdy se vrátíš? Za měsíc?“ Král mu odpověděl: „Už se nevrátím.“ „A jak ses na tu cestu připravil?“ ptá se šašek. „Nijak“, zněla smutná odpověď. „Ty odjíždíš navždycky,“ řekl blázen, „a nic sis nepřípravil? Vezmi si toto žezlo, našel jsem někoho, kdo je hloupější než já.“

Mnozí lidé se nepřipravují na „velký odchod“. Pro ně je chvíle odchodu ze života bolavým bodem plným úzkosti.

„Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu,“ říká Ježíš v evangeliu sv. Matouše.

(Matouš 25,13)

A co ty, připravuješ se skutečně?

Šaty

Jednou se potkalo na pláži Dobro se Zlem. „Pojďme se vykoupat,“ řekla si obě. A tak se obě svlékla a cachtala se v moři. Za malou chvíli se Zlo vrátilo na břeh, obléklo si šaty Dobra a vyrazilo do ulic. Také Dobro vyšlo z vody, ale nenašlo své oblečení. Strašně se stydělo, že je nahé, a tak se obléklo do šatů Zla. A také Dobro vyrazilo do ulic.

A ještě dnes se muži a ženy skrývají za maskami. A tak se nauč dobře rozeznávat. Nestačí vidět krásnou tvář a pěkné šaty a soudit podle toho.

Důležité je rozeznávat dobro podle pohledu, oblečení může velmi dokonale mýlit.

Vší silou

Tatínek pozoroval svého malého chlapce, který se snažil vší silou odsunout velmi těžký květináč s květinami. Dítě se namáhalo, supělo, rudlo, ale nepodařilo se mu květináč posunout ani o jeden milimetr. „Použil jsi všechny síly?“ zeptal se ho tatínek. „Ano,“ odpověděl chlapec. „Ale ne, to víš, že ne,“ odpověděl mu táta, „ty jsi mě totiž nepoprosil, abych ti pomohl.“

Modlit se znamená použít „všechny“ své síly.

Tajemství ráje

Jeden statný, sebevědomý, drsný voják navštívil malého mnicha. „Mnichu,“ řekl mu, „vysvětli mi, co je to peklo a co ráj!“ Mnich zvedl oči, podíval se na mocného válečníka a odpověděl s velikým opovržením: „Tobě mám vysvětlovat, co je to peklo a co je ráj? Tobě bych nemohl vysvětlit vůbec nic. Jsi špinavý páchneš, ostří tvé dýky dávno zrezavělo. Jsi hanbou všech vojáků. Jdi, ať tě nevidím, nemohu tě snést.“

Voják se rozzuřil. Tvář mu vzteky zrudla, začal se chvět a nebyl schopen vydat hlásku. Tasil dýku a chystal se mnicha zabít. „A to je peklo,“ zamumlal mnich. To vojáka zastavilo. Najednou si uvědomil cit a odevzdanost tohoto opomíjeného mnicha. Vždyť on nabídl vlastní život, jen aby mu ukázal, co je peklo! Pomalu spustil dýku. V jeho duši se rozhostil mír a pocit vděčnosti. „A toto je ráj,“ zamumlal mnich.

Peklo a ráj jsou v tvých rukou. Už teď.

Krátké zprávy pro vás:

286. měsíční pout' 1. mariánské soboty se koná 3. 5. 2013

V 15.00 hod. německá mše svatá; 17.30 novokněžské požehnání v kostele a v 18.00 hod. mše sv. v Lurdské jeskyni, kterou celebruje P. Michal Cvingrál, novokněz v Tišnově.

Hasičskou pout' – neděle 4. 5. 2014, v 9.30 hod. mše svatá v poutním kostele v Hl. Mašůvkách, po mši svaté průvod k soše sv. Floriána.

Jednodenní pěší pout' ze Znojma do Tří Dubů v Rakousku (40 km).

8. května – vychází se v 6.30 hod. od sv. Mikuláše ve Znojmě, mše sv. bude u Tří Dubů po 18.00 hod. Cestu zpět si poutníci zajišťují sami.

Oslava svátku maminek – neděle 11. 5. 2014

K této příležitosti hraje hudební uskupení **TRIO z Brna v Únanově v 15.00 hod.** v kostele sv. Prokopa. **V Hl. Mašůvkách v 17.00 hod.** v kostele Navštívení Panny Marie.

1. sv. přijímání v Únanově - v neděli 18. 5. 2014 v kostele sv. Prokopa.

11.5. neděle odpoledne poutní zájezd ze Znojma do Dolních Kounic

Autobus ze Znojma ve 13,30 h Vídeňská u mostu, Palackého, lázně, Přímětice, Kuchařovice, ve 14,30 h májová pobožnost ve farním kostele, dále klášter Rosa coeli, poutní kaple sv. Antonína

18.5. v 15 h měsíční modlitba v Popicích, pěší z Kraví hory ve 14 h

v 16 h u sv. Mikuláše přehlídka chrámových sborů

20.5. znojemská pout' u sv. Klementa v Tasovicích

autobus v 16,30 h z Vídeňské, Palackého, lázně, Přímětice, Kuchařovice, Suchohrdly: 17,30 h růženec, 18 h mše sv.

23. května – Noc kostelů – v 17 h mše sv. u sv. Mikuláše

od 18 h otevřené kostely, ve 23 h u sv. Mikuláše večerní modlitba.

31. května – farní den pro znojemské farnosti v klášteře na Hradišti

2 poutní zájezdy do Medugorje – 18.-23. 5. a 28.-7.8. 2014

Srdečně zveme na poutní zájezdy na mimořádné místo Medžugorje.

První zájezd se připravuje ve spolupráci s farností Moravský Krumlov již **od 18. do 23. května**, další zájezd bude v období Mladifestu **28.7 až 7.8. 2014**. Počítáme též se zastávkami u moře a překrásných vodopádů.

Podrobnější informace naleznete na: www.medju.blog.cz nebo Vám je ochotně poskytne **Jan Němec**, tel.: **731 604 178**, email: **nemecjan3@seznam.cz** Na každého účastníka se těšíme. Přihlašujte se již nyní.

287. měsíční pout' 1. mariánské soboty se koná 7. 6. 2014

V 15.00 hod. německá mše svatá; v 18.00 hod. mše sv. v Lurdské jeskyni,

kteřou celebuje P. Miloslav Čamek, řarář v Čejkovicích.

**Adresa: Řím. katol. farnost, 671 52 Hl. Mašůvky, CZ,
tel. číslo: 533 534 944**

Otevřené srdce – předpoklad sjednocení s Bohem.

Farní dopis č. 129 – červen 2014

Milí farníci, poutníci a přátelé.

Je tu opět měsíční pout' a s ní i příležitost opět napsat pár řádků. Když se řekne slovo pout', znamená to, že putujeme a směřujeme k vytouženému cíli. V našem náboženském a křesťanském chápání směřujeme a putujeme většinou na poutní místa Panny Marie a dalších svatých. Putujeme na tato místa, abychom zde Bohu svěřili své životy s tím vším co obsahují a zde hledáme povzbuzení ve své víře, útěchu i posilu pro další svůj život. A tak se celý náš život stává jedním velkým putováním, jednou velkou životní poutí, kdy našim cílem je Bůh a jeho království lásky.

V minulých listech jsem psal o svatých, které máme vyobrazené na našem poutním místě s úmyslem trochu se s nimi seznámit a také se povzbudit z jejich příkladu života a lásky k Bohu a bližnímu. Dnes je zde poslední část o apoštolu sv. Judu Tadeášovi, jehož sochu máme v poutním kostele na levé straně.

Z tradice a životopisu tohoto apoštola ale zjišťujeme, že o jeho životě nemáme mnoho zaručených zpráv. Jsou to spíše „střípky“, které i přesto, že je jich málo a jsou stručné, jsou pro nás důležité. Jedním z nich je v Janově evangeliu otázka Judy Tadeáše adresovaná Ježíšovi při poslední večeři: „Pane, jak to, že se chceš dát poznat nám, a světu ne?“ Je to otázka velice aktuální, kterou klademe Pánu i my: proč se Zmrtvýchvstalý nezjevil v celé své slávě svým protivníkům a neukázal tak, že vítězem je Bůh? Proč se zjevil jenom svým Dvanácti? Ježíšova odpověď je tajemná a hluboká. Pán odpovídá: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek (Jan 14,22-23). (srov. Benedikt XVI. *O počátcích církve*, str. 111-112).

V odpovědi Ježíš Judovi i nám naznačuje, že toto poznání se má dít skrze vnímání srdcem. A otevřené srdce je hlavním předpokladem pro Boží vstup do našeho života. Dokonale milovat jsme schopni jen otevřeným srdcem, do kterého jsme přijali Boží lásku.

Dalším „střípkem“ je to, že Judu Tadeášovi je připsáno autorství jednoho z listů Nového zákona. Jeho list je adresován širokému okruhu příjemců. Je určen „povolaným, milovaným od Boha Otce a uchovávaným pro Ježíše Krista“ (Judův 1). Apoštol tak chce oslovit ty, kteří mají snahu s otevřeným srdcem reagovat na své povolání od Boha. Hlavním tématem tohoto listu je pak varování křesťanů před všemi „blouznivci“ (v. 8), kteří zaměňují Boží milost za prostopášnost, svádějí ostatní bratry nepřipustnými naukami a vnáší do církve vnitřní rozpory. Apoštol tak ve svém listě každé takové jednání či postoje člověka jasně odmítá. Naopak chce čtenáře uprostřed všech existujících pokušení povzbudit k vytrvalosti a věrnosti křesťanské víře (srov. Benedikt XVI. *O počátcích církve*, str. 112-113).

Posledním ze „střípků“, který zde chci zmínit je to, že sv. Juda Tadeáš je v tradici církve uctíván jako patron v „beznadějných“ situacích. Kdy toto pojmenování jistě vzniklo na základě lidské zkušenosti. Když se člověk ocitne v lidsky těžko řešitelné situaci a neví kudy kam, pak hledá pomoc a přímluvu svatých. A tak bude dobře, abychom o sv. Judu Tadeášovi věděli.

Snažme se však předejít takovým situacím, kdy přímluvu sv. Judy Tadeáše budeme potřebovat. Vzbudme ve svém srdci víru i touhu po Bohu či o ni prosme, protože jen On může dát našim srdcím pravý a skutečný pokoj, spokojenost a radost. Jen On zná řešení každého problému v našem životě a může jej vyřešit. Zkusme Bohu plně důvěřovat, ať se ujme „kormidla“ našeho života jako ten nejzkušenější kormidelník lodi na rozbouřeném moři, abychom pod Jeho vedením došli do nebe - cíle svého pozemského putování. „*Svatý Judu Tadeáši, oroduj za nás!*“

S požehnáním pro všechny...

P. Stanislav Váša

Něco málo k povzbuzení či zamýšlení:

Perla

Jedna ústřice se obrátila na svou sousedku a začala se jí svěřovat: „Cítím v sobě tak ohromnou bolest. Je ve mně něco těžkého a kulatého a jsem tak vyčerpaná.“ Ta druhá jí odpověděla pyšně a s uspokojením: „Chvála nebi i moři, já žádnou bolest nepociťuju. Jsem na tom skvěle a jak zevnitř, tak zvenku jsem zdravá.“ Právě v tu chvíli se okolo plazil rak a zaslechl, co si ty dvě ústřice povídají. Obrátil se k té, která se cítila tak zdravá zevnitř i zvenčí, se slovy: „Jistě, ty se cítíš skvěle a jsi zdravá. Ale bolest, kterou tvá sousedka nosí v sobě, vytváří perlu nevšední krásy.“

S obdivem hledíme na ústřici, která, když do ní vnikne zrníčko písku nebo

malinkatý kamínek, jenž ji zraňuje, nezačne plakat, nebrání se, nezoufá. Den po dni přeměňuje svou bolest v perlu.

Neumím vynalézat nové věci jako letadla, která létají na stříbrných křídlech. Ale dnes za svítání mě napadla myšlenka, skvělá myšlenka, a ty nejobnošenější části mého oděvu najednou zkrásněly ozářeny světlem, které se snášelo z nebe. Ta myšlenka – v mé ruce je skryto tiché tajemství, a má ruka je velká – velká úkolem, který jí byl dán. Bůh je přítomen v mé ruce, zná mé tajemství, chce působit na svět právě mou rukou.

Krátké zprávy pro vás:

287. měsíční pouť 1. mariánské soboty se koná 7. 6. 2014

V 15.00 hod. německá mše svatá; v 18.00 hod. mše sv. v Lurdské jeskyni, kterou celebduje P. Miloslav Čamek, farář v Čejkovicích.

Boží Hod Svatodušní - 8 června 2014

Únanov mše sv. v 8.00 hodin, Hl. Mašůvky mše sv. v 9.30 hodin,
Znojmo – sv. Mikuláš v 19.00 zpívané nešpory na ukončení velik. doby.

Pout' u sv. Antonína na Hradišti – 15. června v 16.00 hod.

Slavnost Božího těla

V Hl. Mašůvkách 19. 6. v 18.00 hod., v Únanově 22. 6. v 8.00 hod.

Znojmo: 19. 6. v 8.00 a 17.00 hod. u sv. Jana Křtitele; 22. 6. v 9.00 hod. u sv. Mikuláše s Eucharistickým průvodem.

Jáhenské svěcení – 21. června 2014 – v 9.00 hod. Brno-Petrov.

Jáhenské svěcení přijme Marek Coufal z Bezкова.

Pout' ve Valtrovicích u sv. Jana Křtitele–22. června 2014 ve 14.00 hod.

+ poděkování za ukončení oprav kostela.

Pout' ke sv. Kameni za Hnanicemi (Heileger Stein)-25. června 2014 v 19.00 hod. Autobus v 17.30 Přímětice, lázně, Palackého, Vídeňská

Kněžské svěcení – 28. června 2014 – v 9.00 hod. Brno-Petrov.

Kněžské svěcení přijme jáhen Tomáš Šíma od sv. Mikuláše - Znojmo

Primiční mše sv. novokněze Tomáše Šímy –2. července 2014 v 16.30 hodin v Obyčtově u Žďáru nad Sázavou.

Děkovná mše sv. novokněze Tomáše Šímy u sv. Mikuláše – 7. července

2014 v 17.00 hodin.

Hlavní pout' 5.-6. července 2014

Sobota 5. července

15.00 mše sv. v německém jazyce v kostele

16.00 křížová cesta v kostele

16.30 procesí od rybníka v Hl. Mašůvkách

17.00 přivítání poutníků, mariánská pobožnost

17.30 modlitba sv. růžence

18.00 mše sv. u památníku padlých před kostelem

za oběti sv. válek (k 100. výročí 1. sv. války)

- celebruje P. Jáchym Jaroslav Šimek, OPraem, opat ze Želiva

Světelný průvod na Kalvárii (svíce vzít s sebou)

svátostné požehnání v Lurdské jeskyni

rozloučení s poutníky

Neděle 6. července

6.00 mše sv. v kostele – P. Stanislav Váša, farář

7.30 mše sv. v kostele – Mons. Jindřich Bartoš, děkan

8.30 sv. růženec u Lurdské jeskyně

9.00 mše sv. v Lurdské jeskyni – P. Josef Novotný z Brna - Petrinum

10.30 mše sv. v Lurdské jeskyni – P. Josef Hudec, probošt

12.00 hudební koncert v kostele – hraje sbor Nathanael

13.00 křížová cesta na Kalvárii

14. 00 svátostné požehnání v kostele, rozloučení s poutníky

Příležitost ke svaté zpovědi po oba dva dny.

Autobus v sobotu ze Znojma – Vídeňská u mostu 17.00 hod., Palackého, Lázně, Přímětická, Přímětice 17.15 hod. *Zpět po skončení celé večerní pobožnosti.*

Poutní zájezd do Medugorje – 28.-7.8. 2014

Srdečně zveme na poutní zájezd na mimořádné místo Medžugorje.

Zájezd se připravuje ve spolupráci s farností Moravský Krumlov. Zájezd bude v období Mladifestu **28.7 až 7.8. 2014**. Počítáme též se zastávkami u moře a překrásných vodopádů.

Podrobnější informace naleznete na: www.medju.blog.cz nebo Vám je

ochotně poskytne **Jan Němec**, tel.: **731 604 178**,
email: **nemecjan3@seznam.cz** Na každého účastníka se těšíme.
Přihlašujte se již nyní.

**Adresa: Řím. katol. farnost, 671 52 Hl. Mašůvky, CZ,
tel. číslo: 533 534 944**

**„O Maria bez poskvrny prvotního hříchu počatá,
oroduj za nás, kteří se k Tobě utíkáme!“**

Farní dopis č. 130 – červenec 2014

Milí farníci, poutníci a přátelé.

Uplynul už celý kalendářní rok a opět je tu hlavní pouť u Panny Marie – Matky víry, jak ji u nás v Hlubokých Mašůvkách uctíváme. Máme tak před očima Mariin život, příklad i ctnosti, kterými ji Bůh ozdobil a oslavil. Zároveň máme před očima i okamžik navštívení Alžběty Pannou Marií, jak nám jej zaznamenal evangelista Lukáš. V tomto textu Písma svatého nám zaznívá i Mariin chvalozpěv „Velebí má duše Pána...“ ve kterém Maria Boha chválí, děkuje mu a oslavuje ho za všechno, co učinil v jejím životě.

V této události vidíme, jak se Maria sama modlí a svým příkladem k modlitbě vybízí i nás. Panna Maria je tak pro nás vzorem a příkladem k následování v mnoha směrech. My ji obrazně vyjádřeno můžeme nazvat „velkým světlem“, které jasně ozařuje cestu našeho života. Kdy vedeni tímto „světlem“ nemůžeme bloudit a našim krokům na cestě k Bohu jako cíli našeho pozemského putování se dostává větší opory a jistoty.

V posledním století jsme svědky mnoha zjevení Panny Marie ve kterých nás Maria opakovaně vybízí k návratu k Bohu – k modlitbě a pokání. Maria tak zve celé lidstvo k modlitbě sv. růžence a dává příslib, že skrze modlitbu sv. růžence lze vyprosit úplně všechno. Tím je naznačeno o jak potřebnou a prospěšnou modlitbu pro člověka se jedná. Proto se chci pokusit modlitbu sv. růžence trochu přiblížit. Postupně po částech zmínit něco málo z jejího historického vývoje a dále zmínit i něco málo o jejích účincích a plodech, které modlitba sv. růžence člověku přináší.

Než ale něco zmíníme o samotné historii vývoje modlitby růžence, je třeba se

ohlédnout a vrátit až do období Starého zákona k modlitbě žalmů. Žalmy totiž tvořily a tvoří dodnes základní prvek modlitby izraelského národa a je v nich zachycena modlitba člověka v nejrůznějších situacích, které jen může lidský život přinést. Tak je zde zachycena modlitba člověka v radosti, úzkosti, bolesti, zkouškách ale také v pokoji, kdy je Bůh oslavován za jeho pomoc a ochranu. Tuto tradici modlitby žalmů pak při svém veřejném působení přijímá i Ježíš Kristus. Sám se žalmy modlí a svým příkladem i slovy ukazuje jaké má mít modlitba člověka vlastnosti, podobu a jak má vypadat. Ježíš tak vystupuje jako ten, kdo se modlí a zároveň modlitbě učí. To vidíme zvláště v Lukášově evangeliu. Zde na různých místech textu čteme, jak je Ježíšův život stále provázen modlitbou v nejrůznějších situacích. Modlitba tak tvoří pevný základ Ježíšova života a stává se jeho životním postojem – skrze modlitbu být neustále spojen se svým nebeským Otcem. K takovému postoji modlitby jsme pozváni také my – každý z nás osobně.

Tento Kristův postoj modlitby asi nejlépe dokázal pochopit sv. Pavel, když vybízí křesťany v Soluni: „Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu. Tak to Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši.“ (1. Sol. 5,16-18). První křesťané pak vedeni výzvou sv. Pavla k neustálé modlitbě, převzali praxi modlitby žalmů ze Starého zákona, které věrně a vytrvale opakovali.

(pokračování příště)

P. Stanislav Váša

S požehnáním pro všechny...

Něco málo k povzbuzení či zamýšlení:

Kdybys mohl žít znovu

Před několika dny se mě někdo zeptal na zajímavou věc – zda bych na svém životě něco změnila, kdybych ho mohla žít znovu. Odpověděla jsem mu, že ne, ale pak mi tato otázka vrtala hlavou a...

Kdybych mohla žít znovu, méně bych mluvila a více naslouchala. Neodmítala bych pozvat své přátele na večeri jen proto, že máme na koberci fleky a náš gauč je už značně vybledlý. Jedla bych zdravé zeleninové saláty s tmavým pečivem a vyhýbala bych se všem jídlům smaženým na přepáleném tuku, i když mi chutnají lépe. Našla bych si čas a poslouchala babičku, když mi chce vyprávět o svém mládí. Nikdy bych netvrdila, když by byl právě parný den, že okénka auta musí být zavřená jen proto, že jedu od kadeřnice a mám čerstvě udělaný účes. Nikdy bych nenechala vyhořet zcela opuštěnou a zapomenutou nádhernou svíčku ve tvaru růže v nějaké komoře. Držela bych u ní stráž a rozsvěcela bych ji a zase zhasěla. Starala bych se o ni. Běhala bych s dětmi po louce a nehubovala bych je, že mají šaty samou zelenou skvrnu od trávy. Plakala bych a smála bych se méně při sledování televize a víc bych sledovala skutečný život. Sdílela bych co nejvíc odpovědnosti se svým manželem. Když bych onemocněla, zůstala bych v posteli

a nehnala bych se do práce s horečkou, protože když budu chybět nějaký čas v zaměstnání, svět se nezastaví. Ačkoli bych nevěděla, kdy přesně skončí devět měsíců těhotenství, radovala bych se z každého okamžiku, protože bych věděla, že zrození dítěte, které žije pod mým srdcem, je podivuhodná věc a já mám přitom možnost spolupracovat s Bohem na uskutečnění zázraku. Mému dítěti, které se na mne vášnivě vrhne a líbá mě, bych neřekla: „Jdi se umýt, večeře je na stole!“

Říkala bych mu co nejčastěji: „Mám tě ráda.“ A co nejméně: „Bohužel...“ Ale především, kdybych mohla znovu začít svůj život zde na zemi, nepromrhala bych ani chvíli... dávala bych strašný pozor, abych ho prožila opravdově... abych ho prožila... a už ho nikdy ničím nepromrhala.

(Erma Bombecková)

Každý okamžik, který ti Bůh dává, je nekonečný poklad. Nepromarni ho. Nechoť se pořádkem, abys zajistil zítřek. „Žij lépe, než můžeš, mysl lépe, než můžeš, a vydej ze sebe to nejlepší dnes. Protože dnešek je dřív než zítřek, a zítřek bude dřív než věčnost.“

(A. P. Gouthey)

Prasklá studna

Byly dvě studny jen pár desítek metrů od sebe. Rozhlížely se kolem sebe a občas se také daly do řeči. Každá byla úplně jiná. První studna byla dokonalá. Její kamenné okraje byly pevné a ani kapička vody se z ní neztratila její vinou. Naopak ta druhá byla popraskaná, děravá. Z jejích stran vytékaly stružky vody. První byla velmi hrdá a pyšnila se svou dokonalostí. Stála osamoceně, přiblížilo se k ní jen občas pár ptáčků nebo drobný hmyz. Druhá byla obrostlá záplavou rozkvetlých stromků, svlačci a dalšími rostlinami, které hltavě pily unikající vodu. Hmyz neustále kroužil kolem a ptáci se dokonce na okraji studny postavili hnízdo. Nebyla dokonalá, ale cítila se šťastná.

Potřebujeme věřit v dokonalost, ale potřebujeme také odvahu uznat, že jsme nedokonalí. Žijeme ve světě, kde se dokonalost mísí s mohutným úsilím být „super“, „první“, „být středem“, „být někdo“. Dokonalí bychom měli být jedině v lásce. Jen tak je možno chápat slova Ježíšova: „Buďte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“ (Matouš 5,48). To jsou slova, která čteme v Písmu hned za blahoslavenstvími: blahoslavení chudí, blahoslavení plačící, blahoslavení tiší, blahoslavení, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, blahoslavení milosrdní, blahoslavení čistého srdce, blahoslavení, kdo jsou nespravedlivě pronásledováni pro spravedlnost. Kdo žije s otevřenou náručí, obvykle neudělá kariéru, ale nalezne spoustu lidí, které může obejmout.

Krátké zprávy pro vás:

Hlavní pout' 5.-6. července 2014

Sobota 5. července - 288. měsíční pout' 1. mariánské soboty

v 15.00 německá mše sv., v 18.00 celebruje P. Jáchym Jaroslav Šimek, OPraem, opat ze Želiva

Neděle 6. července

Mše sv. - 6.00; 7.30; 9.00; 10.30 hodin, ve 12.00 koncert sboru Nathanael, ve 13.00 – křížová cesta na Kalvárii, 14.00 svátostné požehnání

Děkovná mše sv. novokněze Tomáše Šímy u sv. Mikuláše – 7. července 2014 v 17.00 hodin.

Pout' k prameni řeky Dyje – 12. července – mše sv. 10.00 hodin, celebruje P. Jan Krbec, rodák z Třeště.

Vojenský hřbitov – Znojmo – Louka -- dne 28. července v 18.00 hodin
růženec a mše sv. ke 100. výročí zahájení 1. sv. války

Slavnost Porcinkule – Kapucinský kostel – 1. srpna

Mše sv. 8.00 a 17.00 hodin, celý den výstav NSO, zpověď 9.00-12.00 a 14.00-17.00 hodin. Ukončení slavnosti 2. srpna v 8.00 hodin.

Přiložme ruku k dobrému dílu - od 28.7. do 9.8.

Rád bych nabídl ochotným mladým prožít o prázdninách několik dní v našich farnostech ve znojmském pohraničí při práci, modlitbě (a také zábavě). Nabízím dny od 28.7. do 9.8. Čeká na nás otloukání zdí, malování, likvidace náletových dřevin, sekání a sušení sena, práce okolo včel, stavba plotu, výlety do Podyjí,... Pokud byste chtěli dojet (třeba i v jiném termínu) – společenství či jednotlivci, můžete se mi ozvat na email jindrichcoupek@seznam.cz nebo na mobil 731402652.

Zdraví P. Jindřich Čoupek, kaplan pro mládež ve znojmském děkanství

289. měsíční pout' 1. mariánské soboty se koná 2. 8. 2014

V 15.00 hod. německá mše svatá; v 18.00 hod. mše sv. v Lurdské jeskyni, kterou celebruje P. Marcel Puvák z TV NOE

XIV. Pěší pout' ze Znojma na Velehrad 19.-23. srpna

v 11.30 mše sv. na Velehradě. Autobus pojede ze Znojma v 5.30 hodin,

Vídeňská u mostu, Palackého, lázně, Přímětice. Je třeba se přihlásit na faře u sv. Mikuláše. Cena 200 Kč.

**Adresa: Řím. katol. farnost, 671 52 Hl. Mašůvky, CZ,
tel. číslo: 533 534 944**

„Královno posvátného růžence, oroduj za nás!“

Farní dopis č. 131 – srpen 2014

Milí farníci, poutníci a přátelé.

Opět uplynul čas a je zde příležitost napsat pár řádků. Minulý měsíc jsme oslavili naši hlavní pouť. Je to důvod k vděčnosti, že vše proběhlo v klidu a pokojně, tak jak to k pravé pouti patří. Proto vedení vděčností Pánu Bohu za jeho lásku k nám i Panně Marii za její neustálou přímluvu, chceme zůstat Bohu věrni i nadále po celý svůj život. Obraťme tedy svoji pozornost k modlitbě sv. růžence a další části vyprávění o vývoji této modlitby.

V minulé části jsem hovořil o Ježíšově životním postoji – skrze modlitbu být neustále spojen se svým nebeským Otcem. Proto ve snaze osvojit si takový postoj první křesťané navázali na praxi modlitby starozákonních žalmů, které věrně a vytrvale opakovali. Spolu s žalmy se tak křesťané modlili i jiné modlitby, které mnohokrát opakovali. Asi nejčastější modlitbou, která byla v tomto období opakována, byla modlitba Páně – Otče náš. Při odpočítávání jednotlivých modliteb se tak používaly malé kamínky, později nahrazené kuličkami. S tímto opakováním modliteb se setkáváme v prvních staletích u mnišských řeholí, ale také u různých mnichů či poustevníků, kteří žili někde v samotě mimo tehdejší kláštery.

Z doby křesťanských mnichů se píše o sv. Pavlovi poustevníkovi, že se modlil denně 300 modliteb. Aby se nezmýlil, naplnil si ráno kapsy 300 kamínky, které postupně vyhazoval. Podobný systém měla i sv. Klára.

Vyhazování kamínků bylo praktické na poušti, ale ne v klášteře. Proto je

brzy nahradili provazem se suky (uzly). Když se pak oba konce spojily, vznikl kruh, kterému se začalo říkat corona, koruna, nebo prosté filza dei Paternostri, šňůra Otčenášů. Otevřenou formu růžence visícího od pasu vidíme ještě v pozdním středověku na portrétech vznešených dam v Anglii. Takové dámy se ovšem nespokojily s provazem a suky. Zrníčka se začala dělat ze smaltu, stříbra, perel, jejich výroba patřila k uměleckému řemeslu. R. 1389 se vdávala za francouzského krále bohatá nevěsta z Milána. Mezi drahokamy, které si vezla s sebou, byla i otčenášová šňůra se stříbrnými zrny a perlami.

Jak jméno naznačuje, bylo to počítadlo pro otčenáše. Ale už ve 12. století přidávali mariánští ctitelé stejný počet zdrávasů. Bl. Bonaventura Boiani (+ 1291) se jich modlila denně 1 000, v sobotu 2 000, v den Zvěstování Panny Marie 3 000. Ve stejném století se však už vyskytuje i počet 150. Proč právě tolik? Odpověď je jednoduchá. Kdo uměli číst, recitovali žalmy, a těch je 150. Kdo číst neuměl, musil se spokojit s tolika Otčenáši nebo Zdrávasy.

Mnoha svatým v tomto období dějin tak při takovém opakování modliteb šlo vždy o „získání“ trvalého duchovního spojení s Bohem. My dnes můžeme nad takovým jejich počínáním žasnout, můžeme je obdivovat, můžeme ale také jednat podobně. Vždyť tyto modlitby – Otče náš a Zdrávas Maria v sobě obsahují veliké duchovní bohatství a hloubku. To ale můžeme trochu víc objevit právě jen jejich častým opakováním.

(pokračování příště)

S požehnáním pro všechny...

P. Stanislav Váša

Něco málo k povzbuzení či zamyšlení:

Klanění

Do kostela zatékalo, proto odpojili elektřinu. Věčné světlo nesvítí a příchodí se ptají: Je tady Pán Ježíš? Jakmile dostanou kladnou odpověď, poklekají. Je to projev úcty, která náleží Bohu. Když mudrci z východu našli narozeného Božího Syna, padli na kolena a klaněli se (srov. Mt 2,11). Ježíš klanění neodmítal, ale také nevyžadoval. Dábel úctu vyžaduje. Božímu Synu řekl: Toto všechno ti dám, padneš-li a budeš se mi klanět. Dosta jednoznačnou odpověď: Pánu svému Bohu se budeš klanět a jen jemu sloužit. Podle kleknutí lze poznat velikost úcty k Bohu. Není to jen formalita. V mnoha kostelích je adorační kaple, svatostánek a ticho. Kdo je rád v Boží blízkosti, raduje se z té možnosti. Trapista otec Jeroným

vybízet: Modlete se před eucharistií. Deset minut před svatostánkem má větší cenu než hodina doma v pokoji.

Poklad

Ty jsi poklad, řekne někdy muž své ženě: Třeba proto, že dělá dobrou svíčkovou. Záleží na tom, čeho si člověk nejvíc cení. Máme-li někoho, na koho je stoprocentní spolehnutí, je pro nás dotyčný jistě velkým pokladem. Sv. Matouš mluví o pokladu ukrytém poli a o tom, jak se z chudáka stane boháč. Že musí všechno prodat, aby to pole koupil? Nevadí, díky tomu ten poklad získá. Pro největší poklad je možné všechno ztratit (srov. Mt 13.44). Někdo ztratí hlavu kvůli mamonu, jiný nalezne poklad, protože se mamonu zřekne. Prodej všechno, co máš, rozdej to chudým a budeš mít poklad v nebi. Budem bohatí v Božích očích. Takový poklad nám nemůže vzít zloděj, ani mol, ani rez. Máme ho sice v nádobě hliněné, aby se ta moc připisovala Bohu, a ne nám, ale s Ježíšem se stáváme boháči. Sv. Pavel Timotejovi napsal: Ten drahocenný, tobě svěřený poklad opatruj skrze Ducha svatého, který v nás bydlí.

Sv. Jan od Kříže mluví o tom, že na konci našeho života se nás Bůh bude ptát na lásku. Tedy ne na to, co jsme postavili nebo vykonali, ale, mohu-li to tak říci, s jakým srdcem jsme to vše konali. Podobně sv. Terezie z Lisieux píše, že láska je to jediné, co jsme schopni přenést ze světa tam, do věčnosti. Vše, co jsme získali nebo vybudovali, zde na Zemi necháme – s jedinou výjimkou, a tou je láska. Zde na Zemi tak získáváme bohatství, které je nezničitelné, na něž nedosáhne a které nerozbiže ani nemoc, ani nenávist, ani zášť válek, nic z tohoto světa věcí. Láska je poklad v nebi, kde jej rez a mol nekazí, zloději nevykopávají a nekradou. Básník Francois Cheng to vyslovuje v nádherném verši: „Milovat – to je říci: „Ty nezemřeš!“

Podle katechismu stvořil Bůh svět z lásky. Můžeme si jen představit Boží radost nad každým novým andělem nebo živým tvorem, ale podobnou moc dal Pán Bůh i nám. Díky naší lásce vznikne bytost, která bude mít své datum narození a která bude žít věčně! Můžeme mít podobnou radost – máme nepochopitelnou moc dát vznik nové bytosti, cítící, citlivé bytosti, která bude jednou žasnout a bude se umět modlit. Znovu: je možné, že při pohledu na narozené dítě ještě můžeme být ateisty? Skrze naši lásku vznikne bytost, která je určena pro věčnost, pro

nebe, pro radost. Dali jsme dítěti hlínu těla, Pán Bůh vkládá pramínek hvězd a dítě nás jednou předčí v moudrosti, umění a zbožnosti. Nemohu dát, co nemám – ale v dítěti to přesto nějak je. Narozením každého dítěte dostáváme od kohosi velmi otevřenou nápovědu naší vesmírné hádanky.

Vzdát se, oprostít se, vyprázdnit se od zbytečných věcí znamená zároveň přijetí, získání, naplnění Božským. Bůh je studna, říká otec Jan, ze které každý načerpá tolik, jak velkou si přinese nádobu. Není pravda, že se dá v Bibli najít všechno: poselství Bible je ucelené, jasné a jednoznačné. Problém je je spíše v nás lidech. Podobně příroda je stále stejná, a přece ji Koperník, Newton i Einstein vnímají každý jinak a každý ji vidí v jiné perspektivě. Možná takto čteme Bibli, a ona se nám dává jen natolik, nakolik přistupujeme s čistým srdcem.

Krátké zprávy pro vás:

289. měsíční pout' 1. mariánské soboty se koná 2. 8. 2014

V 15.00 hod. německá mše svatá; v 18.00 hod. mše sv. v Lurdské jeskyni, kterou celebruje P. Marcel Puvák z TV NOE

Posezení s farníky – 10. 8. 2014

posezení se koná na farní zahradě v Hl. Mašůvkách v neděli 10. 8. 2014 od 16.00 hodin. Jste srdečně zváni.

XIV. Pěší pout' ze Znojma na Velehrad 19.-23. srpna

v 11.30 mše sv. na Velehradě. Autobus pojedje ze Znojma v 5.30 hodin, Vídeňská u mostu, Palackého, lázně, Přímětice. Je třeba se přihlásit na faře u sv. Mikuláše. Cena 200 Kč.

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Mše sv. ve čtvrtek 14. 8. 2014, Únanov - v 18.00 hodin, v Hl. Mašůvkách pátek 15. 8. 2014 v 18.00 hodin. V neděli 17. 8. 2014 mše sv. v Únanově v 8.00 hodin, v Hl. Mašůvkách v 9.30 hodin, obě mše sv. budou spojené s žehnáním bylin.

Adorační den NSO v kostele v Hl. Mašůvkách – 24. 8. 2014

Výstav NSO bude v neděli 24. 8. od 17.00–19.00 hodin. Jste srdečně zváni k soukromé modlitbě a adoraci.

290. měsíční pout' 1. mariánské soboty se koná 6. 9. 2014 spojená s poděkováním za dary úrody

V 15.00 hod. německá mše svatá v kostele, v 17.30 hod. průvod s hudbou a dary úrody od kapličky k Plenkovicím, - požehnání darů úrody u kostela a v 18.00 hod. poutní mše sv. u Lurdské jeskyně, kterou celebduje P. Václav Kříž.

**Impressum: Řím.katol. farnost, 671 52 Hl. Mašůvky, CZ
telefonní číslo – 533 534 944**

Modlitba růžence – věnec růží darovaný Panně Marii

Farní dopis č. 132 – září 2014

Milí farníci, poutníci a přátelé.

S příchodem nového měsíce je zde opět příležitost k pokračování v našem povídání o historii modlitby sv. růžence. Po zajímavé a obohacující části o praxi mnichů a poustevníků při neustálém opakování modlitby Otče náš a Zdrávas Maria se dostáváme ke sv. Dominikovi. Tento světec žil v letech 1170-1221 a podle legendy je s jeho jménem původ růžence spojován. Legenda vypráví, že se sv. Dominikovi na cestě jejímž cílem bylo obrácení kacířů, zjevila Panna Maria a předala mu tuto modlitbu. Tehdy to však nebyl růženec, jak jej známe v dnešní podobě.

Už od prvních staletí věřící cítili potřebu prosby prostřednictvím Panny Marie. Proto od 12. století se zachoval zvyk modlitby, která obsahovala andělův pozdrav ve chvíli zvěstování. K tomuto andělovu pozdravu byla časem přidána i slova sv. Alžběty ze scény navštívení. Modlitba Zdrávas Maria, tak dostala svou konečnou podobu v 15. století a v roce 1566 ji jako takovou potvrdil i papež Pius V.

V tomto období se také postupně vyvíjela podoba modlitby růžence. V této souvislosti můžeme uvést jméno kolínského kartuziána Dominika Pruského, který v letech 1410 –1439 předložil věřícím „Mariánský žaltář“ nazvaný podle knihy žalmů. Tento Mariánský žaltář obsahoval 50x modlitbu Zdrávas Maria spojenou se stejným počtem úryvků z evangelií. Nápad tohoto kartuziána byl věřícími přijat. Proto se i v dalších oblastech objevují podobné Mariánské žaltáře s úryvky evangelií jejichž počet dosahoval až 300 textů. Sjednotit tuto formu modlitby Mariánského žaltáře se podařilo dominikánu Alanovi de la Roche (1428

– 1478). Zajímavostí může být to, že po dobu jeho života se Mariánský žaltář začíná nazývat „Růženec Přeblahoslavené Panny Marie“.

Tuto praxi modlitby pak zjednodušil další dominikán Alberto de Castello, který vybral k meditaci a modlitbě 15 úryvků z evangelií. Takto upravenou podobu modlitby růžence pak přijal papež Pius V. (1566-1572) a zavedl ji pro celou Církev.

Poslední úpravy modlitby sv. růžence se vztahují k našemu století. Nejprve na základě zjevení Panny Marie ve Fatimě v roce 1917 byla na závěr každého desátku přidána modlitba: „*Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.*“ A za pontifikátu papeže Jana Pavla II. byly připojeny nové desátky růžence, tzv. „Růženec světla“.

Když se podíváme zpětně, zjistíme, že sv. Dominik modlitbu růžence pravděpodobně vůbec nepoznal. Její šíření je sice spojené s řeholí dominikánů, kterou sv. Dominik založil, ale modlitba růžence se šíří až od časů Alana de la Roche, který žil v 15. století. Konečnou podobu růžence dostává až v druhé polovině 16. století.

Název růženec tak pochází ze středověku. Tehdejší mentalita totiž brala stvořený svět jako knihu, která vypráví o Bohu. Lidé vnímali přírodu jako duchovní skutečnost. Zvláštní roli hrály květy, které symbolizovaly různé ctnosti. Často se také květy darovaly Bohu, nebo milovaným lidem. Modlitby byly vnímány jako duchovní květy. Modlitba růžence byla srovnávána s darováním růží Panně Marii. Z toho důvodu byla modlitba nazývána věncem z růží, neboli růžencem.

Toto vyjádření, že modlitba růžence je jako věnec růží darovaný Panně Marii, nám tak může být i dnes hezkým povzbuzením k této modlitbě.

(pokračování příště)

S požehnáním pro všechny...

P. Stanislav Váša

Něco málo k povzbuzení či zamyšlení:

Bůh pozorně naslouchá

Jan Dobroczyński v knize Stín otce popisuje obětování Ježíše v chrámě. Kněz setřásl kapky krve z obětovaného ptáka na hlavu klečící Miriam a odříkal modlitbu. Drmolil ji a jeho hlas prozrazoval, že ho stále se opakující ceremonie nudí. Ani se nepodíval na ženu, která před ním klečela. Miriam se, hluboce skloněná, modlila. Josef na ni hleděl ze strna a přemýšlel o tom, jak rozdílná je její modlitba od modlitby kněze. Bylo na ní poznat, že hovoří s někým, o kom je přesvědčena, že ji pozorně naslouchá...

Štěstí je prostá věc!

Mladí manželé čekali první děťátko. Ale těhotenství bylo rizikové a budoucí maminka musela do nemocnice. Když odcházela z bytu, kladla manželovi na

srdce: „A nezapomeň zalévat kytky.“ Jenomže mladý manžel měl plnou hlavu starostí v práci i doma a na kytky zapomněl. Žena se mohla koncem týdne vrátit domů s tím, že musí ležet. Přišly ji navštívit přítelkyně, které si všimly, že kytkám chybí voda a zalily je. Když v sobotu ráno manžel vstal, začal si plánovat, co všechno musí udělat. Ale žena ho prosila: „Napřed zalej kytky.“ On to však přeslechl a když se vrátil, udivilo ho, že má manželka slzy v očích. „Proč pláčeš?“ ptal se překvapeně. „Protože mě nemáš rád.“ „Jak si to můžeš myslet?“ „Nezalils kytky.“ Tak šel, květiny zalil a žena se začala usmívat. Když později tuto historku vyprávěl přátelům, dodal: „Tehdy jsem pochopil dvě věci. Ta první je, že když chceš někoho udělat šťastným, musíš mu splnit jeho představu o štěstí, ne svou. Musíš „žít v jeho nebi“ a vyhovět mu někdy až po hranici hříchu. A ta druhá je taková obyčejná moudrost: Štěstí je vlastně velice prostá věc. Někdy k němu stačí jen troška vody!“

Bůh se o mě postaral

Chtěl bych se s vámi podělit o zkušenost jednoho svého přítele – chirurga. Na konci zimy ho na cestě do práce překvapila námraza na silnici a on narazil do vozu, který byl před ním. Protože ale musel včas dorazit do nemocnice, kde na něj čekala pacientka nachystaná k operaci, domluvil se s poškozeným na místě a nevolali policii. Druhý den, když ráno skončila služba, volal policii, aby vše vyřídil. Policejní úředník mu chtěl vzít řidičský průkaz, ale lékař ho prosil, aby mu ho nechal, protože auto potřebuje k objíždění svých pacientů. Při delším rozhovoru pak vyšlo najevo, že léčil dokonce i policistovu dceru... Nakonec vše dopadlo dobře a můj přítel říká: „Vidím tu příhodu jako projev Boží lásky. Že jsem dal přednost té pacientce před vlastními zájmy, Bůh se o mne postaral.“ Přes všechny nepříjemnosti a poškozené auto se cítil obdarovaný Boží láskou. Budeme-li konat Boží spravedlnost, nebude nám zatěžko v ni věřit. Pán Ježíš říká: Hledejte nejprve Boží království a jeho spravedlnost a všechno ostatní vám bude přidáno.

Rozumíš mu?

Přečetl jsem si na zadním skle auta velkou reklamu jazykové školy: SVĚT K TOBĚ HOVOŘÍ. ROZUMÍŠ MU? Znalost cizí řeči je branou k poznání bohatství národa, který jí hovoří. Napadlo mě pozměnit ten slogan: BŮH K TOBĚ HOVOŘÍ. ROZUMÍŠ MU? Naučit se rozumět Božím slovu znamená poznat nádherné bohatství pravdy o životě a otevřít se Božím plánu, který se mnou i s druhými má.

Byls někdy v kostele?

V době dovolené jsem jednou zaparkoval u jednoho starého kostelíka ve stínu staletých stromů. A něco jsem si četl. V tom přijela rodinka, podle značky auta odněkud z Čech, tatínek s dětmi vystoupil a šli se podívat ke kostelu. Bylo

zamčeno, tak chrám aspoň dokola obešli. Když se vraceli, zaslechl jsem, jak se děvče ptá svého bratra: „Byls už někdy v kostele?“ „Ne, nikdy. A ty?“ „Jednou. Byli jsme se školou na výletě, přšelo, a tak jsme se tam šli schovat.“ Říkal jsem si, kolik našich bližních, a hlavně dětí a mladých lidí zná kostel jen zvenku...

Dům Boží rodiny

Jako mladý kaplan jsem byl navečer zamykat hlavní dveře farního kostela. Najednou jsem za sebou uslyšel dětský hlásek: „To je tvoje?“ Otočil jsem se a za mnou stál malý klouček s rukama založenýma za zády. „A co myslíš, že je moje?“ zeptal jsem se. „No tohle!“ mávnutím ruky obsáhl celý kostel i s vysokou věží. „Ne tohle není jen moje,“ odpověděl jsem. „To je nás všech, kteří sem chodíme. A může být i tvoje...“

Stále v slunci

Chci svěřit malé starosti tvé duše Srdci Páně v modlitbě. Nesmíme si však myslet, že všechny dny našeho života budou slunné. I v nejhezčích dnech vzniknou někdy bouřky. Ale pak zase zazáří slunce a vše je hezčí než předtím. Jako se střídáním ročních dob, tak je tomu i se střídáním našich nálad: ať je slunečno nebo zamračeno, ať jsme pevní či váhaví, veselí či smutní, jsme stále v slunci, jímž je Božské Srdce, které nás miluje, osvětluje, posiluje a táhne k sobě.

Papež Jan XXIII.

Krátké zprávy pro vás:

290. měsíční pout' 1. mariánské soboty se koná 6. 9. 2014 spojená s poděkováním za dary úrody

V 15.00 hod. německá mše svatá v kostele, v 17.50 hodin požehnání darů úrody u kostela a v 18.00 hod. poutní mše sv. u Lurdské jeskyně, kterou celebruje P. Václav Kříž ze Šebkovic.

Znojenské vinobraní – 13.-14. září 2014

V sobotu 13. 9. ve 12.00 hodin mše sv. u sv. Mikuláše s poděkováním za úrodu. Celebruje Dr. Karel Simandl. Bude také uctěna soška Panny Marie Chlebové, v 17.00 hod. sváteční koncert, ve 23.00 hod. večerní modlitba.

Pochod pro život – pátek 19. září 2014

15.00 hod. mše sv. u sv. Jana Křtitele ve Znojmě, pak následuje pochod pro život.

Kulturní program o rodině – 19. - 21. září 2014

V pátek 19. 9. od 19.00 hodin začíná v sv. Alžběty ve Znojmě kulturní program o rodině s **mottem: „Zdravá rodina – domov míru“**. V sobotu 20. 9. pokračuje setkání ve Vranově nad Dyjí. V neděli 21. 9. bude zakončení v Jemnici. Celé setkání pořádá Institut pro křesťanskou kulturu ze Znojma. Více informací u paní Balíkové – tel. 728 272 760.

Věčné řehoní sliby s. M. Damiány Jurákové – sobota 20. září 2014

V sobotu 20. září v 10.00 hodin v Břežanech v klášterní kapli přijme věčné řeholní sliby s. M. Damiána Juráková.

Přednáška o islámu – pátek 26. září 2014

Přednáška začíná v 19.00 hodin v sále Městské Besedy.

**Impressum: Řím. katol. farnost, 671 52 Hl. Mašůvky, CZ
telefonní číslo – 533 534 944**

„Panna Maria pomohla, pomáhá a pomůže.“

Farní dopis č. 133 – říjen 2014

Milí farníci, poutníci a přátelé.

Nacházíme se opět na začátku nového měsíce a s ním přichází i příležitost pokračovat v našem povídání o modlitbě růžence. V minulé části jsme si řekli něco o vývoji této modlitby od časů sv. Dominika až do nedávného období pontifikátu papeže Jana Pavla II.. Mohli jsme se tak alespoň trošičku seznámit s postupným vývojem modlitby sv. růžence až do dnešní podoby tak jak ji známe dnes.

Dnes bych chtěl pro povzbuzení uvést některé příklady, jak Panna Maria pomáhá a chrání svojí mocnou přímluvou ty, kteří se sv. růžencem věrně modlí.

Jedním z příkladů, který bych rád zmínil je spojený s památkou Panny Marie Růžencové. Původ této památky nás vrací do 16. století. V tomto století totiž Turci ovládali východní středomoří a tak svojí přítomností a vojenskou rozpínavostí znovu ohrožovali křesťanskou Evropu. Tehdejší papež Pius V. (1566-1572) vědom si tohoto nebezpečí proto po dlouhých a namáhavých jednáních dokázal sjednotit křesťanské panovníky ze Španělska, benátské republiky a Maltézských rytířů k vytvoření tzv. Protiturecké ligy, kdy se rozhodli společnou silou bránit Evropu a křesťanství. Protože Turci měli výraznou početní převahu, papež vyzval celý křesťanský svět k modlitbě sv. růžence za vítěství křesťanských vojsk. Rozhodující bitva proběhla 7. října 1571 na moři u Lepanta. Sám papež Pius V. pak spolu s kardinály a věřícími se shromáždili v bazilice Santa Maria Maggiore v Římě, kde se společně modlili za vítězství. Později v průběhu dne papež vstal a vyzval všechny, aby poděkovali za vítězství. Zpráva z bojiště o vítězství přišla samozřejmě až později. Tak byla křesťanská Evropa na

nějaký čas zachráněna a papež Pius V. na památku tohoto vítězství nařídil každoročně slavit 7. října památku Panny Marie Růžencové.

Jako jiný příklad pomoci Panny Marie chci uvést další bitvu s Turky tentokrát v roce 1683 u Vídně. V této době u Turků znova ožil duch dobyvačnosti. V tomto roce se směrem k Evropě vydalo obrovské vojsko mohamedánů, podmanilo si východní Orient, proniklo Maďarskem až nakonec stálo před branami Vídně.

Turci jisti si svojí vojenskou převahou vzkázali císaři: „Vezmeme ti tvé malé království a jeho obyvatelstvo vyhubíme.“ Tak byla opět celá Evropa v nebezpečí. Pád Vídně by totiž znamenal i pád celého křesťanského západu. Tak zde stálo proti sobě 160 000 Turků a proti nim 12 000 křesťanských vojáků.

V této velké nouzi vyzval císař k 40-hodinové modlitbě, která se měla konat ve všech kostelích. Zúčastnil se jí i on a celý jeho dvůr, protože věděl: „Aby zůstala Evropa křesťanská, může nyní pomoci už jen Bůh.“

Polský král Sobieski nabídl císaři Ludvíku svou podporu. Nejprve však putoval do národní svatyně v Čenstochové a tam složil k nohám Panny Marie, Královny Polska, svůj kord a svěřil se do její ochrany. Nato šli císaři napomoci i Bavoři, Frankové, Šváby a Angličané.

Křesťanské vojsko tak mělo na 60 000 vojáků, ti ale stáli proti tureckému vojsku, které vzrostlo na 260 000 mužů. V této beznadějné situaci si císař zavolal na pomoc kazatele a divotvůrce, italského kapucína Marca d' Aviana, který mu již mnohokrát dobře poradil. P. Marco d' Aviano přišel a slavil 8. září 1683 (na svátek narození Panny Marie) s vojáky mši svatou.

Král Sobieski o této mši sv. své manželce napsal: „P. Marco nám dal svoje požehnání. Všichni jsme přijali z jeho rukou svaté přijímání. Měl pro nás výjimečný proslov a ptal se nás, zda máme dokonalou důvěru v Boha. Na naši jednohlasnou odpověď jsme měli vícekrát opakovat slova, Ježíš, Maria! On je skutečně muž Boží.“

Dne 12. září 1683 došlo k rozhodující bitvě. Císař Leopold odevzdal každému prvnímu praporu svého regimentu zástavu s vyobrazením Neposkvrněné Panny Marie. Před východem slunce slavil P. Marco s veliteli na vrcholu Kahlenberg mši svatou, na které ministroval král Sobieski.

Potom napadla křesťanská vojska nepřátelský tábor s heslem: „Maria, přečistá Panna!“ Jejich důvěra v pomoc Panny Marie jim dodávala neuvěřitelnou odvahu. P. Marco procházel mezi vojáky s křížem v ruce a žehnal bojové šiky, povzbuzující především ty, kteří byli v největším nebezpečí.

Po prvních úspěších křesťanského vojska vypukla v nepřátelském tureckém táboře přes obrovskou převahu taková panika, že se obávaný velitel Kára Mustafa a s ním všichni jeho vojáci dali na útěk. Zanechali po sobě 15 000 stanů. Už nikdy se nevrátili zpět! Tak i po druhé byla Evropa zachráněna před Turky očividnou pomocí Panny Marie.

Když při děkovné mši sv. za vítězství měla být vzdána pocta králi Sobieskemu,

sám král kazatele přerušil, vstal, klekl si před obraz Panny Marie, složil k jejím nohám svůj meč a před všemi přítomnými nahlas vyznal: „Ona je vítězem!“
Z vděčnosti za vítězství potom papež Inocenc XI. na den 12. září stanovil svátek Jména Panny Marie.

Tímto vyprávěním jsme se trochu seznámili s původem těchto mariánských svátků i s událostmi, které jednotlivé papeže k jejich ustanovení vedly. I přesto, že jsou to příklady už z poměrně dost vzdálené minulosti, přesto zůstávají stále živé a aktuální. Že Panna Maria chrání a pomáhá i v dnešní době ve které žijeme my sami, si něco málo povíme zase příště.

S požehnáním pro všechny...

(pokračování příště)
P. Stanislav Váša

Něco málo k povzbuzení či zamyšlení:

Papežův dar

Papeže Pia VI. zajali v Římě a vezli ho přes Alpy do městečka Valence, kde brzy po příchodu r. 1799 zemřel. Cestou do vyhnanství se stále modlil růženec. Růženec byl jediný předmět, který mu ponechali. Když se doprovod zastavil v Janově, přišel k němu voják, který mě střežit papežský vůz a uctivě prosil o nějakou památku. Staříčkový, osmdesátiletý nemocný papež se na vojáka mile usmál, natáhl vyhublou třesoucí se ruku a podal mu růženec se slovy: „Modli se ho každý den a Panna Maria tě bude chránit.“

Proč se modlit?

Když jsi našel Boha, našel jsi nejlepšího přítele.
Když se modlíš, Bůh tě slyší a vyslyší tvé prosby.
Když se přivineš k Bohu, nikdo tě nemůže v životě zvíkat.
Když skutečně hledáš Boha, odpustí ti tvé poklesky.
Když nalezneš Boha, objevíš plnost svého života.
Když nalezneš Krista, budeš slyšet Boží slovo.
Růženec ti ukazuje, jak Ježíš žil.
Pokaždé, když se modlíš růženec, jdeš spolu s Ježíšem.
On tě vede k Otci, on ti dává svého Ducha a sílu.
On tě povznáší na výšiny života, na vrcholky radosti a pokoje.
On ti ukazuje zářící ideály a nádheru věčného života.
Modli se denně růženec a budeš denně blížit k věčnému domovu.

Život bez lásky je prázdný...

Spravedlnost bez lásky činí tvrdým...
Odpovědnost bez lásky činí bezohledným...
Povinnost bez lásky činí mrzutým...
Bohatství bez lásky činí lakomým...

Modrost bez lásky činí hrozným...
Přátelství bez lásky činí falešným...
Pořádek bez lásky činí malicherným...
Čest bez lásky činí domýšlivým...
Víra bez lásky činí fanatickým...
Život bez lásky je prázdný...

Kde však najdeme zdroj, z kterého můžeme načerpat pravou, nesobeckou lásku?
Takovou lásku najdeme jen u Boha. Naplno se zjevila v Kristu Ježíši, v jeho rozepjatých rukou na Golgotském kříži.
Život v Jeho lásce je jistota, pokoj a radost.

Krátké zprávy pro vás:

291. měsíční pout' 1. mariánské soboty se koná 4. 10. 2014

V 15.00 hod. německá mše sv., v 18.00 hod. poutní mše sv. v kostele, kterou celebrouje P. Robert Bössner, OSB

Výuka náboženství ve školách

V Hl. Mašůvkách ve středu 1. října 2014 ve 13.30 – 14.15 hod. ve škole.

V Únanově v pondělí 6. října 2014 – 1. a 2. třída ve 13.00–13.45 hod.; 3. -5. třída ve 13.55–14.40 hod.

Tradiční posvícení

V Únanově se bude konat 11.-12. října, mše sv. bude v neděli 12. 10. v 8.00 hod. Odpoledne ve 14.30 hod. v kostele svátostné požehnání. Potom do 16.00 hod. možnost prohlídky výzdoby z darů letošní úrody.

V Hlubokých Mašůvkách se bude konat 18.-19. října, mše sv. bude v neděli 19. října v 8.00 hodin.

V Plavči se bude konat 25.-26. října, mše sv. bude v neděli 26. října v 8.00 hodin.

Na oslavy posvícení srdečně zveme mládež, rodiny a všechny hosty.

Změna letního času na zimní proběhne ze soboty 25. října na neděli 26. října 2014, hodiny posuneme o 1 hodinu zpět.

Mše svaté o slavnosti Všech svatých a Dušiček

V Hluboké Mašůvky 1. 11. - mše sv. v 9.30 hodin, 2. 11. - mše sv. v 9.30 hodin.

V Únanově 1. 11. bude mše svatá v 8.00 hodin, 2. 11. bude mše sv. v 8.00 hodin.

Dušičkové pobožnosti na hřbitovech:

Hl. Mašůvky v neděli 2.11. ve 13.45 hod; **Únanov** v neděli 2.11. ve 14.45 hod;
Plaveč v neděli 2. 11. ve 15.45 hod. Sejdeme se vždy přímo na hřbitově.

POZOR ZMĚNA

292. měsíční pouť 1. soboty se koná 8. 11. 2014

V 15.00 hod. německá mše svatá; 16.30 novokněžské požehnání; v 17.00 hod. mši svatou celebruje P. Michal Seknička, novokněž z Boskovic.

**Adresa: Řím. katol. farnost, 671 52 Hl. Mašůvky, CZ
tel. Číslo 533 534 944**

Jiným příkladem je záchrana čtyř jezuitských kněží v Hirošimě ze 6. srpna 1945, kdy na toto město byla svržena první atomová bomba. Je to příběh naděje pramenící ze síly modlitby růžence a z věrnosti této modlitbě. Skutečný příběh ukazuje na to, že „modlitba je silnější než atomová bomba“.

Bylo pondělí, 6. srpen 1945, mezi druhou a třetí hodinou v noci. Z ostrova Tinian vystartovalo letadlo typu Boeing B-29 Superfortress směrem k japonské pevnině. Hirošima měla být vymazána ze zemského povrchu, a tím měla být zničena japonská válečná moc. Otvory bombardéru se otevřely nad více než 1 / 2 milionovým městem. Vše se odehrávalo podle plánu. Bylo to poprvé v dějinách lidstva, co se lidé odvážili shodit na zem atomovou bombu. Stalo se to ráno o osmé hodině a patnácté minutě. Nepředstavitelný světelný blesk a město bylo pokryto vařícím kouřem, který vyhazoval budovy do vzduchu.

Obrovské mračno kouře dosáhlo za tři minuty výšku 10 000 až 20 000 metrů. Celé město bylo zničeno. Co zbylo, byla jen tma, krev, zhořeliny, sténání a bleskurychle se šířící hrůza. Takto to popisuje pilot bombardéru: „Od této vzpomínky na několik nejstrašnějších minut mého života se nikdy nebudu moci osvobodit.“

Nejen on, celý svět byl šokován! Hirošima zůstane varováním pro všechny časy. Existuje však ještě jedno jiné, velkorysé, nepoznané poselství z Hirošimy, utěšující poselství naděje: „Modlitba je silnější než atomová

bomba!“

Záchrana katolických kněží v Hirošimě

"Modlitba je silnější než atomová bomba!"

Hirošima - toto jméno bude v dějinách neustále spojené s totálním zničením a nevýslovným utrpením po shoení první atomové bomby během druhé světové války.

Bylo pondělí, 6. srpen 1945, mezi druhou a třetí hodinou v noci. Z ostrova Tinian vystartovalo letadlo typu Boeing B-29 Superfortress směrem k japonské pevnině. Hirošima měla být vymazána ze zemského povrchu, a tím měla být zničena japonská válečná moc.

Otvory bombardéru se otevřely nad více než 1 / 2 milionovým městem. Vše se odehrávalo podle plánu. Bylo to poprvé v dějinách lidstva, co se lidé odvážili shodit na zem atomovou bombu. Stalo se to ráno o osmé hodině a patnácté minutě. Nepředstavitelný světelný blesk a město bylo pokryto vařícím kouřem, který vyhazoval budovy do vzduchu.

Obrovské mračno kouře dosáhlo za tři minuty výšku 10 000 až 20 000 metrů. Celé město bylo zničeno. Co zbylo, byla jen tma, krev, zhořeniny, sténání a bleskurychle se šířící hrůza.

Takto to popisuje pilot bombardéru: "Od této vzpomínky na několik nejstrašnějších minut mého života se nikdy nebudu moci osvobodit."

Nejen on, celý svět byl šokován! Hirošima zůstane varováním pro všechny časy. Existuje však ještě jedno jiné, velkorysé, nepoznané poselství z Hirošimy, utěšující poselství naděje: "Modlitba je silnější než atomová

bomba!"

Maria, Královna růžence, zázračným způsobem zachránila malé, čtyřčlenné Společenství kněží jezuitů, kteří žili na faře vzdálené jen 8 bloků domů od centra exploze.

Páter Hubert Schiffer SJ, který zemřel 27. března 1982 ve Frankfurtu, podal o tom, jako očitý svědek svědectví na jednom eucharistickém kongresu ve Philadelphii (USA).

Jako 30-letý kněz působil na faře "Nanebevzetí Panny Marie" v Hirošimě. Před deseti tisíci účastníky podal následující svědectví:
"Zcela náhle, jakoby mezi jedním a druhým nádechem, se modré nebe nad Hirošimou osvítilo zaslepujícím, nepopsatelně oslňujícím intenzivním světlem. Obklopovalo mě jen třpytivé světlo. Nemohl jsem ani vidět, ani přemýšlet. Na moment všechno ztichlo. Plaval jsem v oceánu světla, bezbranný a ustrašený. Zdálo se, že místnost přestala dýchat naplněná smrtelným tichem.

Najednou se ozvalo hromobití hrůzné exploze. Neviditelná síla mě shodila ze židle. Ve vzduchu to mnou tráslo, házelo, točilo jako list v podzimním větru. Pak se vše ponořilo do tmy, do ticha, do nicoty. Neztratil jsem vědomí, protože jsem se snažil myslet na to, co se stalo. Cítil jsem, že i já sám jsem v této totální tmě. Ležel jsem tváří k zemi na dřevěných troskách.

Těžký předmět tížil moje záda a po tváři mi stékala krev. Nic jsem neviděl a neslyšel. Myslel jsem si, že jsem mrtvý! Pak jsem slyšel svůj vlastní hlas. To byla ta nejhrůznější zkušenost ze všeho. Ukázala mi, že jsem ještě živý a ve mně rostlo strašné vědomí, že se musela stát hrozná katastrofa! Jeden celý den jsem strávil já a moji tři spolubratři v tomto ohnivém pekle, kouři a záření, dokud nás nenašli záchranáři a nepřivedli nás do bezpečí. Byli jsme sice všichni zranění, ale díky Boží milosti jsme přežili. "

Lidsky si nikdo neumí vysvětlit, proč tito čtyři jezuitští kněží: P. Hugo Lasalle, P. Kleinsore, P. Cieslik a P. Schiffer, kteří byli v roce 1976, v době eucharistického kongresu ještě naživu, jako jediní ze statisíců v okruhu 1,5

km přežili. Zůstává to hádankou pro všechny odborníky, proč ani jeden ze čtyř kněží neutrpěl škody radioaktivního záření a proč jejich dům vzdálený 8 bloků od centra exploze zůstal stát, přestože všechny budovy kolem byly zničeny a spáleny.

Ani 200 amerických a japonských lékařů a vědců nemohlo najít vysvětlení, proč páter Schiffer navzdory všemu žil po explozi bez následků ještě 33 let, a to při dobrém zdraví! Na mnohé otázky slyšeli všichni udivení vždy stejnou odpověď: "Jako misionáři jsme chtěli žít v našem životě prostě poselství z Fatimy, a proto jsme se denně modlili růženec."

To je poselství Hirošimy přinášející naději: Modlitba je silnější než atomová bomba.

„Pravými středisky světových dějin a dějin spásy nejsou pracoviště a výkonná střediska politiky a ekonomie, finanční s světské moci. Opravdové opěrné body dějin je třeba hledat na tichých místech, kde se lidé modlí. Zde se mimořádným způsobem uskutečňuje plné setkání pozemského světa s nadpozemským, putující Církve na zemi s věčnou a vítěznou Církví v nebi. Zde se pro život a pro smrt děje něco většího a významnějšího než ve velkoměstech, kde se domnívají, že mají v rukou puls časů a že řídí kormidlo světových dějin.

Panna Maria se neuzavřela do sebe, neodmítla andělovo poselství, otevřela se Bohu a přijala jeho volání. Následujme Pannu Marii v její odvaze otevřít se s láskou Bohu i bližním.“

Jan Pavel II. v homilii v Kevelaer – 2. května 1987

Kohout a diamant

Ubohý hladový kohout se vydal hledat něco k snědku. Všude zobal, i pod hromádkou dřeva, mezi listy, kolem kamenů, a kloval také do každého kamínku, který našel. Najednou se zastavil. Tam, kousek před ním, ležel kamínek, který byl jiný než ostatní. Leskl se zvláštním způsobem. Kohout se ho snažil vzít do zobáku. Pak náhle pochopil. To nebyl obyčejný kamínek. Jeho tvar, jeho jiskra a jeho rozměry to jasně naznačovaly. „Lidé ti říkají diamant,“ zamumlal si pro sebe

hladový kohout. „Ale ať jsi zvláštní, nebo ne, pro mne nemáš větší cenu než zrnko rýže,“ uzavřel tuto událost kohout a pokračoval ve svém hledání vhodné potravy.

Ti, kteří se starají jen o „zobání“, leckdy minou ty pravé hodnoty a ani si jich třeba nevšimnou. Abychom odhalili to, co má opravdu cenu, musíme mít vůli to hledat.

„Nedávejte psům, co je svaté. Neházejte perly před svině, nebo je nohama zašlapou, otočí se a roztrhají vás.“
(Matouš 7,6)